

การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2

นิธัสมีรา นิมะมิง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มกราคม 2563

การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2

นิธัสมีรา นิมะมิง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มกราคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

A STUDY OF PARENTS' PARTICIPATION IN GUIDANCE OPERATION FROM THE PERSPECTIVE
OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE SUPERVISION OF IN
PHRANAKORN SI AYUTTHAYA PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 2

NIUSMEERA NIMAMING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

January 2020

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ชื่อนักศึกษา นางสาวนิตติมา นิมะมิง

รหัสนักศึกษา 75777075

หลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.ชัยยศ เดชสุระ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ ฐิ์แผน ประชานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง กรรมการ

ดร.ชัยยศ เดชสุระ กรรมการ

ดร.ศิริรัตน์ สุคันธพฤกษ์ กรรมการ

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 11 ธันวาคม 2562 ภาคเรียนที่ 1/2562

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษารับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พานสุวรรณ)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

มกราคม พ.ศ. 2563

นิธัมมิรา นิมะมิง. (2563). การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

120 หน้า. อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง,

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม: ดร.ชัยยศ เดชสุระ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา และ2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 117 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเซเฟฟ

ผลการวิจัย พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา โดยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการติดตามและประเมินผล และ2) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอายุ ประสบการณ์ และขนาดของสถานศึกษา มีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านอายุ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการสำรวจข้อมูล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี มีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวด้านการบริการสำรวจข้อมูลมากกว่า ผู้บริหารที่มีอายุ 35 – 45 ปี และมากกว่า 45 ปี ประสบการณ์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี มีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวด้านการบริการสำรวจข้อมูลมากกว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 10 ปี

คณะ.....ครุศาสตร์.....ลายมือชื่อนักศึกษา.....
สาขาวิชา.....การบริหารการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา.....2562.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

Niusmeera Nimaming. (2020). **The study participation of parents in the operation of guidance operation according to the opinions of the school administrators in Phra Nakorn Si Ayutthaya Educational Service Area 2.** Thesis for the Master of Education Program in Educational Administration, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. 120 pp. Advisor: Assistant Professor Teerawat Montaisong, Eh.D., Co-Advisor: Chaiyos Dechsura, Ph.D.

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the participation of parents in the guidance operation according to the opinions of the school administrators in education institutions Under the Office of phranakhon Si Ayutthaya primary Educational service Area 2. 2) to compare the parents participation in the guidance operation according to the opinions of the school administrators. Under the Phranakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2, classified by age, work experiences, School size. The samples in this research were 117 school's administrators under the Phranakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 from Yamane's formula (Yamane. 1967: 886) with confidence 95%. The questionnaire was used to collect data that composed of 5 rating scale with confidence equal to 0.99. Data were analyzed using mean, standard deviation and One-way ANOVA.

The results of study were as follows 1) Overall, the participation of parents in the operation of guidance according to the opinions of the school administrators. Under the Phranakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 at a moderate level. The highest average is the Information service, followed by the participation of parents in the implementation of the plan operation. And the lowest average was the participation of parents in monitoring and evaluation of guidance operations. 2) The School administrators with different age, experience, and size of educational institutions performing their work differently. There are opinions on the participation of parents in the operation of guidance as follows When classified by age Experience and institution size Overall, no differences were found. But when considering each aspect classified by age, experience, found that the participation of parents in the operation of guidance services for surveying data There are differences With statistical significance at the level of .05. It was found that executives older than 45 years had more participation of parents in carrying out guidance on survey services The administrators under the age of 35 years and the age 35 - 45 years, when classified by experience, found that the school administrators with 10 - 20 years of experience had more participation of parents in conducting the surveying services. Executives with less than 10 years of experience and more than 10 years. School size There were differences in the orientation services in statistically significant at the .05 level, found that medium-sized schools There was more participation of parents in guidance operation. Small school And large educational institutions.

Faculty Education Student's signature
Program Educational Administration Advisor's signature
Academic year 2019 Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.พัชร์วิภา ตะเพียนทองกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโฆสง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ ฐ์แผน ดร.ชัยยศ เดชสุระ ประธานกรรมการสอบ และ ดร.ศิริรัตน์ สุคันธพุกษ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ให้ข้อเสนอแนะ และแนะนำ อีกทั้งยังได้ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่แบบสอบถามจนเป็นรูปเล่ม ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือประสานงานตลอดงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.เพทาย บุญประกอบ ดร.ธานี ชูกำเนิด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ฤทัย คลังพหล ว่าที่ร้อยตรี ดร.คุณาวุฒิ เดชเสถียร และดร.พัชรา เดชโฮม ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือในการวิจัย ให้คำแนะนำและช่วยปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ถูกต้อง และขอขอบพระคุณผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่บิดาแม่ คุณพ่อคุณแม่ และครูอาจารย์ ที่เป็นผู้อบรมสั่งสอน และวางรากฐานทางการศึกษาให้กับผู้วิจัย

นิธัสมีรา นิมะมิง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนว	8
ความหมายของการแนะแนว.....	8
ความสำคัญของการแนะแนว.....	9
ประโยชน์ของการแนะแนว	17
จุดมุ่งหมายของการแนะแนว	18
ปรัชญาการแนะแนว	18
หลักการแนะแนว.....	19
ขอบข่ายของงานแนะแนวการแนะแนว	22
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	31
ความหมายของการมีส่วนร่วม	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) ลักษณะของการมีส่วนร่วมและรูปแบบการมีส่วนร่วม.....	32
ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม.....	37
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
งานวิจัยในประเทศ	46
งานวิจัยต่างประเทศ.....	53
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	61
ตอนที่ 2 สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา	63
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการศึกษามีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน การดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2	73
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
สรุปผลการวิจัย	78
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	84

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	92
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	94
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น	100
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	104
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	108
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	117

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 การศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นตารางสังเคราะห์แนวคิด ของนักวิชาการ	39
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพด้านต่างๆ	62
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2.....	63
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน การดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบริการสำรวจข้อมูล	64
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน การดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการสารสนเทศ.....	66
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน การดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการให้คำปรึกษา.....	68
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน การดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล.....	70
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน การดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล	72
9 การเปรียบเทียบการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน แนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ.....	74
10 การเปรียบเทียบ การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน แนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ...	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 การเปรียบเทียบ การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน แนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตาม ขนาดสถานศึกษา.....	76

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2 การจัดระบบการทำงานแนะแนวให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน	31

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความมุ่งหมายและหลักการว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขและกำหนดแนวการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้มีสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มวิชา และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เนื่องจากปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยีก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียส่งผลให้การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมีความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้นบุคคลจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี ทั้งนี้กิจกรรมแนะแนวถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำให้อุทิศตนอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขบนพื้นฐานของการรู้จักตนเองและเข้าใจผู้อื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก, หน้า 9)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้การแนะแนวเป็นภารกิจที่สถานศึกษาต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริม ดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนได้ตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างพอเพียงและมีความสุข เพื่อให้ครูทุกคนใช้กระบวนการแนะแนวในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการการแนะแนวและส่งเสริมกลไกการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในกระบวนการแนะแนว ผู้บริหาร ครู บุคลากร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้กระบวนการแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 2)

แผนยุทธศาสตร์การแนะแนวฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า การแนะแนวมุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เต็มตามศักยภาพ มีทักษะชีวิต มีความสุข อยู่อย่างพอเพียง เป็นพลเมืองและพลโลกที่ดีด้วยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย โดยกำหนดพันธกิจในการดำเนินงาน ดังนี้ ใช้กระบวนการแนะแนวดูแลช่วยเหลือผู้เรียนทุกคนอย่างเป็นระบบ ยกย่องคุณภาพการแนะแนวในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาระบบการบริหารจัดการการแนะแนวโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และตามยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการแนะแนว กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาการบริหารจัดการการแนะแนวทุกระดับ โดยแนวทางการดำเนินงานมีดังนี้ 1) กำหนดให้มีองค์กรรับผิดชอบการบริหารจัดการการแนะแนวในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษา 2) จัดทำระบบสารสนเทศการแนะแนวที่มีคุณภาพ ทันสมัยและนำไปใช้ในการบริหารจัดการการแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและสถานศึกษา 3) กำหนดให้ครูแนะแนวที่มีคุณวุฒิทางการแนะแนวหรือจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว และมีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างน้อยโรงเรียนละ 1 คน 4) ศึกษา วิจัยและสร้างนวัตกรรม ที่ส่งเสริมสนับสนุนการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพและเผยแพร่ต่อสาธารณะ 5) ให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการแนะแนว และ 6) ให้มีการประเมินคุณภาพการแนะแนวของสถานศึกษาตามมาตรฐานการแนะแนวในระบบประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, 2554, หน้า 11)

เนื่องในสถานการณ์เด็กนักเรียนในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้นบริบทต่าง ๆ รอบตัวเด็กส่งผลต่อพฤติกรรมและความปลอดภัยของเด็กนักเรียน การตั้งครกในวัยรุ่นมีแนวโน้มสูงขึ้นและช่วยให้เกิดความขัดแย้ง เป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาทในที่สุด จากสถิติของศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปี พ.ศ. 2556 พบว่า มีเด็กนักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 59,179 ราย และจากสถิติศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 1,662 ราย รวม 60,841 ราย โดยจากการติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษาศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระหว่างเกิดสถานการณ์ขึ้น และระหว่างการดูแลช่วยเหลือได้แนะนำให้ปฏิบัติเบื้องต้นไปแล้ว พบว่าสถานศึกษาจำเป็นต้องได้รับองค์ความรู้หรือวิธีปฏิบัติอย่างชัดเจน ดังนั้นการสร้างความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน เป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญที่สุดที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, หน้า 30)

จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ของจันทร์ ก่ำภักดิ์ (2557, บทคัดย่อ) เรื่องสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลปรากฏว่าพบปัญหาทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านนักเรียน ด้านผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับการสัมภาษณ์คณะทำงานกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงกลุ่มงานที่ดูแลงานแนะแนวจากเดิมกลุ่มนิเทศและติดตามเปลี่ยนเป็นกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ส่งผลให้การดูแลติดตาม การบริหารจัดการงานแนะแนวยังไม่มีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนยังไม่ดีเท่าที่ควร เช่นเดียวกับการทำงานแนะแนวในสถานศึกษาของผู้วิจัย พบปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองน้อยมาก ทั้งนี้ผู้ปกครองถือเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน อีกทั้งมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด หากผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนก็จะยิ่งทำให้นักเรียนมีปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ ในชีวิตน้อยลง พร้อมจะเติบโตในสังคมได้อย่างดีและมีความสุข

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ว่ามีสภาพและแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของแต่ละสถานศึกษาเป็นอย่างไร เพื่อให้การดำเนินงานแนะแนวบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อีกทั้งเพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบแนวทางการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานแนะแนว และสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง

คำถามการวิจัย

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และเปรียบเทียบ จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของสถานศึกษา มีความแตกต่างอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของสถานศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 และ เปรียบเทียบ จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของสถานศึกษา ซึ่งได้กำหนดขอบเขตของประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. หน่วยในการวิเคราะห์/หน่วยในการศึกษา (Unit of analysis)

1.1 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 166 โรงเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 166 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างกรณีทราบประชากรของยามานะ (Yamane, 1973, p.886) ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวน 117 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้ค้นหาจากแนวคิดของนักวิชาการได้ตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

3.1 แนวคิดการมีส่วนร่วม ศึกษาจากแนวคิดของนักวิชาการดังต่อไปนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2550, หน้า 13) จำนวน 3 ด้าน ; มณฑล จันท์แจ่มใส (2551, หน้า 40) จำนวน 3 ด้าน ; จินตวิทย์ เกษมสุข (2554, หน้า 23) จำนวน 5 ด้าน ; เสาวนีย์ เตือนเด่น และคณะ (2558, หน้า 45) จำนวน 4 ด้าน ; สนิท ไทยกกล้า (2549, หน้า 15) จำนวน 5 ด้าน และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2554, หน้า 16) จำนวน 4 ด้าน สรุปผลการสังเคราะห์ลักษณะการมีส่วนร่วมจากนักวิชาการมีทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้

3.1.1 ส่วนร่วมในการวางแผน

3.1.2 ส่วนร่วมในการจัดและดำเนินการตามแผน

3.1.3 ส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล

3.1.4 ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

3.2 การดำเนินงานแนะแนว ศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555 ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- 3.2.1 บริการสำรวจข้อมูล
- 3.2.2 บริการสารสนเทศ
- 3.2.3 บริการให้คำปรึกษา
- 3.2.4 บริการจัดวางตัวบุคคล
- 3.2.5 บริการติดตามและประเมินผล

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การแนะแนว หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนรักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น เข้าใจยอมรับในสิ่งต่าง ๆ ได้ มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา การงานอาชีพ พร้อมทั้ง

การดำเนินชีวิตในแนวทางที่ถูกต้อง มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม ประเทศชาติ พร้อมทั้งอยู่อย่างมีความสุข ประกอบด้วย

การบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล หมายถึง เป็นการบริการแรกที่เป็นกรรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน นำมารวบรวมอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้แนะแนวมีความเข้าใจในตัว นักเรียนมากขึ้น

การบริการสนเทศ หมายถึง เป็นการรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียด ต่าง ๆ นำข้อมูลสนเทศดังกล่าวมาช่วยนักเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ ได้ด้วยตนเองในทุก ๆ เรื่อง

การบริการให้คำปรึกษา หมายถึง เป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษาใน ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเต็มไปด้วยความอบอุ่น การยอมรับและความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็น นักวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมในการให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้เพื่อสร้างเจตคติใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการ แก้ปัญหาและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

บริการจัดวางตัวบุคคล หมายถึง บริการที่จัดขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทางด้านการเพิ่มพูนประสบการณ์ การได้รับการสงเคราะห์ตามควรแก่กรณีและปฏิบัติหรือดำเนินตามแผนที่วางไว้ โดยจัดให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคนทั้ง ทางด้านการศึกษาอาชีพส่วนตัวและสังคม

การบริการติดตามและประเมินผล หมายถึง การติดตามหลังจากให้บริการด้านต่าง ๆ ของนักเรียนตลอดจนความสำเร็จในการจัดบริการแนะแนว

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรหรือกลุ่มบุคคล ได้มีส่วนเกี่ยวข้องใน การระดมความคิด ลงมือปฏิบัติ และร่วมตัดสินใจ ทั้งนี้ทุกคนจะต้องมีเป้าหมายเดียวกันเพื่อให้ องค์การบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบด้วย

การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของ ปัญหา การกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหา ติดตามประเมินผล โดยมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ

การมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการตามแผน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินการใน ด้านต่าง ๆ ตามที่วางแผนงานไว้ พร้อมทั้งดำเนินช่วยเหลือทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่วางไว้

การมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล หมายถึง กระบวนการของการวัดหรือการ ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามการวางแผน

การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การได้รับผลประโยชน์พื้นฐานเท่าเทียมกัน ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ส่วนตัว สังคม หรือในรูปวัตถุก็ได้

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดขนาดสถานศึกษาตามเกณฑ์การศึกษายกระดับพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งออกเป็น 4 ขนาด ดังนี้ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ แต่ในการงานวิจัยทางผู้วิจัยจัดขนาดสถานศึกษาเพียง 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เพื่อให้ผลการวิจัยออกมาอย่างไม่มี ความแตกต่างมากจนเกินไป

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนรักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น เข้าใจยอมรับในสิ่งต่าง ๆ ได้ ประกอบด้วย การบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล การบริการสนทนา การบริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และการบริการติดตามและประเมินผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 และเปรียบเทียบ จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของสถานศึกษา เพื่อใช้ในการพัฒนาคำแนะนำแนะแนว
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวไปแก้ปัญหาแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้อำนวยการ โรงเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น
4. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 สามารถนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานแนะแนวมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ซึ่งจะได้เสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนว
 - 1.1 ความหมายของการแนะแนว
 - 1.2 ความสำคัญของการแนะแนว
 - 1.3 ประโยชน์ของการแนะแนว
 - 1.4 จุดมุ่งหมายของการแนะแนว
 - 1.5 ปรัชญาการแนะแนว
 - 1.6 หลักการแนะแนว
 - 1.7 ขอบข่ายของงานแนะแนวการแนะแนว
2. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
 - 2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม
 - 2.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วมและรูปแบบการมีส่วนร่วม
 - 2.3 ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนว

1.1 ความหมายของการแนะแนว

ความหมายของ “การแนะแนว” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายความหมายดังต่อไปนี้
กระทรวงศึกษาธิการ (2551ข, หน้า 21) กล่าวถึงกิจกรรมแนะแนว ว่าเป็นกิจกรรมมุ่งส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

พึ่งตนเอง มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา การอาชีพ ชีวิตและสังคม มีสุขภาพจิตที่ดี และมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558, หน้า 3-4) ได้กล่าวสรุปความหมายของการแนะแนวไว้ดังนี้ การแนะแนวเป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้บุคคลสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง อย่างถูกต้อง และเจตียวลลาด การแนะแนวถือหลักว่า ผู้แนะแนวเพียงแต่แนะแนวทางหรือชี้ช่องทางให้เท่านั้น ผู้รับการแนะแนวจะเป็นผู้ตัดสินใจ แก้ปัญหาเองตามความสมัครใจ ผู้แนะแนวจะใช้กลวิธีและเครื่องมือต่างๆ เข้าช่วยเพื่อให้ผู้รับการแนะแนวเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้อง เข้าใจปัญหาของตนเอง มองเห็นช่องทางแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจได้เอง ผู้แนะแนวจะทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงช่วยให้ผู้รับการแนะแนวสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเท่านั้น ส่วนการเลือกวิธีการแก้ปัญหาและการตัดสินใจต่างๆ เป็นหน้าที่ของผู้รับการแนะแนว นอกจากจะช่วยเหลือให้คนเราสามารถเลือกและตัดสินใจได้อย่างถูกต้องแล้ว ในกรณีที่ไม่มีโอกาสเลือกอะไรได้เลย เราก็อาจจะใช้การแนะแนวให้เกิดประโยชน์ได้เช่นกัน เพราะเป็นการชี้ให้เห็นสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องและช่วยให้คนเราสามารถยอมรับข้อเท็จจริง ยอมรับความจริงนั้นๆ สามารถร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นการแนะแนวอาจช่วยให้คนเราสามารถมองเห็นช่องทางต่างๆ ที่ตนเองมองข้ามเสียแต่แรกด้วย

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2554, หน้า 151) ได้กล่าวถึงความหมายของการแนะแนวเป็นกิจกรรม กระบวนการที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่ผู้เรียนทั้งภายในและนอกห้องเรียน โดยการชี้แนะช่วยเหลือให้สามารถเข้ากับสิ่งแวดล้อมสังคมได้อย่างมีความสุข

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก, หน้า 21) การแนะแนว คือ จิตวิทยาประยุกต์ แขนงหนึ่งที่ว่าด้วย กระบวนการพัฒนาตนเองอย่างถ่องแท้รู้จัก ความถนัด ความชอบ สติปัญญา ภูมิหลังของตนเอง วิเคราะห์ตนเองได้ถูกต้องรู้จักเลือกและตัดสินใจได้ ปรับตนเองได้อย่างเหมาะสมและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขช่วยเหลือตนเองหรือพึ่งตนเองได้ เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีบทบาทเต็มทีในการเรียนรู้ เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพและสามารถจัดการกับชีวิตของตนเองอย่างฉลาดการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะพัฒนาศักยภาพนั้นต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ความพร้อมในการเรียนรู้ความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนการแนะแนวเป็นกระบวนการหนึ่งของการศึกษาที่จะพัฒนามนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่มีความรู้ในทักษะกระบวนการต่างๆ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2558, หน้า 7) ได้กล่าวสรุปว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยให้นักเรียน ได้รู้จัก เข้าใจและยอมรับตนเอง สามารถเลือกตัดสินใจ วางแผนชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมด้วยตนเอง ตลอดจนรู้จักสภาพแวดล้อมปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ดันส์มัวร์ และมิลเลอร์ (Dunsmoor & Miller) (อ้างถึงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่าการแนะแนว คือการช่วยเหลือให้นักเรียนแต่ละคนได้เข้าใจตนเองและใช้ความสามารถที่มีอยู่ในโอกาสต่างๆ อย่างเหมาะสมนอกจากนั้นยังเป็นการช่วยเหลือที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการปรับปรุงตนเองในทุกสถานการณ์

อาร์เทอร์ (Arthur) (อ้างถึงใน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554, หน้า 10) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึงการที่บุคคลคนหนึ่งพยายามจะให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลหนึ่งเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ให้สามารถปรับตนเองให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้บุคคลได้พัฒนาตนเองในด้านความมีอิสระและมีความสามารถรับผิดชอบต่อตนเองได้อย่างสมบูรณ์

สนธิ ไทยกล้า (2549, หน้า 13) กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบ มีวิธีการที่หลากหลาย ในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น พึ่งตนเองได้ มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา การงานอาชีพ ชีวิตและสังคม มีสุขภาพจิตที่ดีและมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปความหมายของการแนะแนวหมายถึง เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนรักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่นเข้าใจยอมรับในสิ่งต่างๆ ได้มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา การงานอาชีพ พร้อมทั้งการดำเนินชีวิตในแนวทางที่ถูกต้อง มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม ประเทศชาติ พร้อมทั้งอยู่อย่างมีความสุข

2.2 ความสำคัญของการแนะแนว

ปัจจุบันการแนะแนวมีความสำคัญและมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นเพราะปัญหาต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียนมีมากขึ้น มีทั้งปัญหาในการศึกษาเล่าเรียนปัญหาในการประกอบอาชีพ ตลอดจนปัญหาส่วนตัวหากทางโรงเรียนจัดให้มีการบริการแนะแนวขึ้นปัญหาดังกล่าวย่อมลดน้อยลงไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนเอง และยังเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของโรงเรียนด้วย มีนักแนะแนวหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวไว้ดังนี้

อารี ตันท์เจริญรัตน์ (2552, หน้า 21-22) ได้กล่าวถึงสาเหตุและความจำเป็นที่สำคัญหลายๆ ประการ ที่จะต้องจัดให้มีการแนะแนวในโรงเรียน

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากภาวะทางสังคมอันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ทางสังคม วัฒนธรรม และระเบียบประเพณี ทำให้เด็กมีความรู้สึกขัดแย้งระหว่างของเก่ากับของใหม่ มี

การแก่งแย่งกัน มีสิ่งเขี้ยววน จะทำให้เด็กก้าวร้าว ชอบเก็บตัว หนีสังคม ขี้โมโห ขุนเขี้ยวง่าย แสดงอาการปฏิเสธต่อสิ่งต่างๆซึ่งเป็นภัยต่อสังคม

2. ปัญหาที่เกิดจากสภาวะทางเศรษฐกิจ อันเนื่องจากผลของการเพิ่มประชากรอย่างรวดเร็วทำให้เกิดความเป็นอยู่ในครอบครัวแออัดรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายพ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ก็เป็นครอบครัวแบบเล็กๆ จึงไม่มี ผู้ใหญ่ที่จะดูแลเด็กๆ ซึ่งเป็นสาเหตุ ให้เด็กขาดความอบอุ่นขาดผู้ตอชอบรมอย่างใกล้ชิด เป็นสาเหตุให้เด็กประสบปัญหาต่างๆ เช่นความประพฤติดื้อน้าวต่อการชักชวนของผู้อื่น

3. มีอาชีพใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมากมายเด็กอาจจะไม่เข้าใจสภาพการทำงานของแต่ละอาชีพ เด็กอาจเลือกงานอาชีพไม่ตรงกับ ความถนัด ความสนใจ หรือแนวทางที่ได้ศึกษามาเนื่องจากความเข้าใจในลักษณะอาชีพนั้นผิดทำให้เด็กนั้นไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควรแบบ

4. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนมีมากขึ้น เช่น เลือกเรียนวิชาไม่ถูก เรียนไม่เข้าใจ เรียนอ่อน ไม่เข้าใจวิธีเรียนที่ดี สอบตก จึงต้องการบริการแนะแนวโดยเฉพาะความเปลี่ยนแปลงในด้านระบบการเรียนเป็นลักษณะแบบโรงเรียนมัธยมแบบผสม

5. ในห้องเรียนแต่ละห้องมีนักเรียนจำนวนมาก การที่ครูจะให้ช่วยเหลือแก่เด็กแต่ละคน โดยทั่วถึงและเหมาะสมกับสภาพของเด็กก็จำเป็น ต้องรู้จักใช้วิธีการต่างๆ เข้าช่วยในการทำความรู้จักเด็กถ้าหาวิธีการต่างๆเหล่านี้ครูก็จะไม่รู้จักและเข้าใจนักเรียนอย่างทั่วถึง

6. เด็กวัยรุ่นมีบทบาทต่อสังคมมากขึ้นวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เด็กก็ไม่ใช่ผู้ใหญ่ก็ยังไม่ถึงมีความต้องการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม อิศราภาพ ความปลอดภัย ความสำเร็จ ตำแหน่งทางสังคม อารมณ์กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างมาก กำลังเฝ้าหวนาคัดในแนวทางที่ถูกต้อง จึงต้องจัดการบริการแนะแนวอย่างยิง โดยเฉพาะการตัดสินใจของวัยรุ่นมักจะใช้อารมณ์ มีความเชื่อมั่นที่ขาดความสุบรอบคอบเพียงพอ เพราะมีประสบการณ์น้อย รู้เท่าไม่ถึงการณ์ กระทำลงไปแล้วจึงไม่รู้ว่ายังมีวิธีอื่นที่ดีกว่าการแนะแนวเป็นสิ่งที่ช่วยให้แสงสว่างแก่เขาได้มากช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เช่น รู้ถึงขอบข่ายของงานเพื่อประโยชน์ในการเลือกอาชีพการพัฒนาและปรับตนเองป้องกันและจัดปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ข, หน้า 20) กล่าวถึงงานแนะแนวไว้ว่ามีความสำคัญต่อนักเรียน ครอบครัวและ โรงเรียนดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักเรียน นักเรียนเป็นผู้ที่ได้รับผลโดยตรงจากกิจกรรมแนะแนว เพราะกิจกรรมแนะแนวจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือ และพัฒนาส่งเสริมนักเรียน กิจกรรมแนะแนวมีความสำคัญ ดังนี้

1.1 ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

1.2 ช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเองดีขึ้น รู้ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ และ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง และสามารถปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน สังคม อารมณ์ และสติปัญญา

1.3 ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ ตลอดจนสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต

1.4 ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายชีวิต รู้จักวางแผนชีวิต การเรียน การงานที่เหมาะสม กับความถนัด ความสนใจ และสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี

1.5 ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถแสวงหาข้อมูลและเลือกใช้สารสนเทศอย่าง ถูกต้องเหมาะสม

1.6 ช่วยให้นักเรียนรู้จักเลือกตัดสินใจและแก้ปัญหา รวมทั้งสามารถปรับตัวต่อ สถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างฉลาดและมีเหตุผล

1.7 ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์มีคุณธรรม จริยธรรม และ บุคลิกภาพที่ดีสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับวัยและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่าง มีความสุข

1.8 ช่วยป้องกันนักเรียนไม่ให้เสียหายจากการดำเนินชีวิตเช่น ป้องกันปัญหาการเรียน ปัญหาเพศศึกษา ปัญหาการพนัน ปัญหาพฤติกรรมไร้ระเบียบ ฯลฯ

1.9 ช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาเกิดขึ้นทั้งด้านการศึกษา เรื่อง ส่วนตัว หรือสังคม โดยเน้นให้นักเรียนเข้าใจตนเอง และวิเคราะห์หาทางเลือกต่างๆ ในการ แก้ปัญหาที่เหมาะสมกับตนเอง

1.10 ช่วยให้นักเรียนรู้จักพัฒนาศักยภาพ และใช้ศักยภาพของตนให้เป็นประโยชน์ต่อ ตนเอง ครอบครัว สังคม ได้ตามสภาพของแต่ละบุคคล

2. ความสำคัญต่อครอบครัว กิจกรรมแนะแนวมีความสำคัญต่อครอบครัวดังนี้

2.1 ช่วยให้ผู้ปกครองและครอบครัวได้รับรู้และเข้าใจสถานภาพทางการเรียน ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา วุฒิภาวะ คุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีโอกาสปรึกษาหารือกับครูเพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดี สามารถเผชิญปัญหาและ ปรับตัวได้

2.2 ช่วยให้ผู้ปกครองและครอบครัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ โอกาสที่นักเรียนจะ ได้ศึกษาต่อตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจที่จะประกอบอาชีพในภายภาคหน้าต่อไป

2.3 ช่วยให้ผู้ปกครองและครอบครัวรับรู้และเข้าใจสภาพปัญหาของเด็กวัยรุ่น เพื่อให้ ได้ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน ในการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนให้เหมาะสมต่อไป

2.4 ช่วยสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนสามารถพูดจา สื่อสารกับครอบครัวได้ดี

3. ความสำคัญต่อโรงเรียนกิจกรรมแนะแนวมีความสำคัญต่อโรงเรียน ดังนี้

3.1 ช่วยให้ครูเข้าใจถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหาของนักเรียน รวมทั้งช่วยหาวิธีแก้ปัญหานักเรียน ตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคลโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน

3.2 ช่วยให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการความถนัดและความสนใจของนักเรียน

3.3 ช่วยลดความขัดแย้งในโรงเรียนระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง เนื่องจากนักเรียนมีวุฒิภาวะที่ดีมีความประพฤติเหมาะสม

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558, หน้า 34-38) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวดังนี้ การแนะแนวมิมีบทบาทและมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในสังคมปัจจุบันเป็นที่เข้าใจและยอมรับกันโดยทั่วไป ทั้งในวงการแพทย์ ด้านสังคมสงเคราะห์ วงการอุตสาหกรรมและธุรกิจเอกชนต่างๆ ในวงการศึกษามีการจัดบริการแนะแนวจนในสถาบันการศึกษาต่างๆ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษาและมีการแต่งตั้งมอบหมายผู้รับผิดชอบทางด้านนี้โดยเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่ในการป้องกันปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น ช่วยเหลือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นและให้ส่งเสริมพัฒนาเพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษามีพัฒนาการด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม ความจำเป็นและความสำคัญของการแนะแนวมียุคหลายประการพอสรุปได้ดังนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญทางการศึกษาการศึกษาในสภาพปัจจุบันมีการแข่งขันกันมากขึ้นผู้ปกครองและนักเรียนมองเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้นกว่าแต่ก่อนและการเรียนมักจะมุ่งในทางสาขาวิชาที่มีโอกาสในการประกอบอาชีพและได้ค่าตอบแทนมากกว่า เพราะฉะนั้นการเลือกคณะสาขาการเรียนและวิชาเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ ครูแนะแนวจึงมีบทบาทที่จะช่วยให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเองได้อย่างแท้จริง เพื่อออกไปประกอบอาชีพที่เหมาะสมในอนาคต

นอกจากนี้จำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และการขยายโอกาสทางการศึกษา 12 ปี โดยไม่เสียค่าเล่าเรียนได้รับความสนใจจากผู้ปกครองและนักเรียนเพิ่มมากขึ้นทำให้อัตราส่วนระหว่างครูกับนักเรียนไม่สมดุลกันครูผู้สอนจึงไม่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องมีบริการแนะแนวจนช่วยเหลือนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาแก้ไขปัญห และส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองถึงขีดสุด

2. ความจำเป็นทางการเลือกอาชีพในสังคมปัจจุบันมีอาชีพเกิดขึ้นมากมายจนยากที่จะระบุออกมาเป็นจำนวนที่แน่นอนได้ จึงมีความจำเป็นที่นักเรียนควรจะได้รับ的帮助เหลือแนะ

แนวทางในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยครูแนะแนวจะต้องให้นักเรียนได้รู้จักโลกของงานอาชีพต่างๆ ที่อยู่รอบตัวและอยู่ในสังคมทั่วไปว่าอาชีพแต่ละอาชีพนั้นต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างไรตัวเขาเอง มีความเหมาะสมกับอาชีพใด มีความสนใจ มีความถนัดและมีความสามารถอย่างไรต่อการเลือกประกอบอาชีพ เพื่อดำเนินชีวิตต่อไปในภายหน้าซึ่งการเลือกอาชีพที่เหมาะสมของนักเรียน ถือว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติด้วย ปัญหาการเลือกอาชีพที่สำคัญประการหนึ่งในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมชนบท คือการยึดถือค่านิยมว่าการรับราชการเป็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นเจ้าคนนายคน ถึงกับกล่าวเป็นคำพูดที่ปลูกฝังกันมาตั้งแต่ในอดีตว่า “สิบพ่อค้าไม่เท่าหนึ่งพระยาเลิยง” ดังนั้น การเรียนรู้จึงมุ่งเพื่อเข้ารับราชการ โดยมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเป็นลูกค้าในภาคเอกชน หรือประกอบอาชีพอิสระส่วนตัว แต่ในสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันภาคราชการเองก็มีการจำกัดรับและมีความต้องการสูงเฉพาะบางสาขาวิชาที่ขาดแคลนเท่านั้น ทำให้ผู้จบการศึกษาส่วนหนึ่งต้องประสบปัญหาการว่างงานกลายเป็นปัญหาแก่สังคม ดังนั้นบริการแนะแนวจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนและผู้ปกครองได้รับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่างๆ กว้างขวางยิ่งขึ้นมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาชีพภาคเอกชนและอาชีพอิสระ สามารถมองเห็นช่องทางที่จะก้าวหน้าในอาชีพต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย

3. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนโฉมหน้าของสังคมไทยอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีการบัญญัติคำศัพท์ที่ใช้โดยทั่วไป “Globalization” หรือ “โลกาภิวัตน์” โดยที่ประชุมราชบัณฑิตได้อธิบายความหมายของคำนี้ว่า หมายถึง “การแผ่ถึงกันทั่วโลกการเข้าถึงโลกและการเอาชนะโลก” ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง ทำให้เกิดผลตามมา 3 ประการใหญ่คือ

3.1 ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะทางคันภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างน้อยคนละสองภาษาคือภาษาประจำชาติและภาษาที่เป็นสากล

3.2 ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีขั้นพื้นฐานที่เห็นได้ชัดคือทักษะด้านคอมพิวเตอร์และทักษะในด้านการใช้เครื่องมือสื่อสารต่างๆ

3.3 อาชีพต่าง ๆ ที่เคยใช้แรงงาน หรือช่างฝีมือดังเช่นที่เคยปฏิบัติมาก็เปลี่ยนมาใช้เครื่องมือเครื่องจักรกลต่างๆ แทนและมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

บริการแนะแนวจึงมีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับข่าวสารความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์เพื่อช่วยในการปรับตัวได้ดีขึ้น และได้รับโอกาสที่จะพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานได้มากขึ้น

4. ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วสภาพเศรษฐกิจแบบในน้ำมีปลาในนามีข้าว (Subsistent economy) ค่อย ๆ หดสั้นไป สภาพสังคม

เกษตรกรรมเปลี่ยนมาเป็นอุตสาหกรรม จากสภาพชนบทมาเป็นเมือง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชากรมาก เพราะต้องดิ้นรนต่อสู้กับภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้นเรื่อยๆ รายได้จากงานประจำไม่เพียงพอต่อรายจ่าย มีภาระหนี้สินจึงต้องแสวงหารายได้เสริมโดยทำนอกเวลาจากงานปกติทำให้พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาได้ใกล้ชิด และอบรมสั่งสอนลูกเด็กจะเกิดความหัวเหว และเมื่อเกิดปัญหาไม่รู้จะปรึกษาใครจึงออกไปคบเพื่อนและให้ความสำคัญต่อเพื่อนมากกว่าพ่อแม่

ซึ่งบางครั้งอาจถูกชักจูงไปในทางไม่ดีได้ง่ายนอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำกันทางเศรษฐกิจและสังคมทำให้นักเรียนมีปัญหาปรับตัวเข้าหากันและมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ บริการแนะแนวสามารถช่วยแก้ไข โดยมีครูแนะแนวทำหน้าที่เป็นที่พึ่งคอยรับฟังปัญหาจากนักเรียนและช่วยประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างใกล้ชิดและหาแนวทางช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาความสามารถพิเศษของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อทดแทนปมด้อยทางเศรษฐกิจหรือสังคมบางประการ

5. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครองตามสภาพแวดล้อมในสังคมปัจจุบัน วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมบางประการ ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น พ่อแม่ที่คอยดูแลเอาใจใส่ลูกมากเกินไป คอยช่วยเหลือลูกทุกอย่างจะทำให้เด็กกลายเป็นคนที่ช่วยตัวเองไม่ได้ เมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่จะทำตัวเป็นเด็กที่จะต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา หรือการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบเผด็จการจะทำให้เด็กไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง และเมื่อมีการเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่นในสภาพที่เด็กคนอื่นได้รับจะทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจ พ่อแม่บางคนจะตามใจลูกมากเกินไป เมื่อโตขึ้นจะกลายเป็นคนที่ขาดความรับผิดชอบทำอะไรเอาแต่ใจตนเอง เด็กบางคนที่ขาดพ่อแม่หรือขาดทั้งพ่อและแม่หรือมีพ่อแม่ แต่ทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำที่เรียกว่าสภาพรักร้าง (Broken love) หรือพ่อแม่แยกกันไปคนละทางที่เรียกว่าสภาพบ้านแตก (Broken home) สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นคงทางจิต ซึ่งมีผลต่อการปรับตัวของเด็ก เด็กมักแสดงพฤติกรรมแปลกๆ ออกมาเพื่อเป็นการระบายอารมณ์หรือเพื่อเป็นการชดเชยบางสิ่งบางอย่างที่ขาดไป หรือเพื่อเรียกร้องความสนใจ เช่น การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเจ้าอารมณ์ใจร้อนวู่วาม เห็นแก่ตัว ซึมเศร้า ไม่สดชื่นร่าเริงเท่าที่ควรแยกตัวเองออกจากสังคม หนีบ้าน หนีโรงเรียน ลักขโมย ประพฤติตนเป็นอันธพาล สุขภาพไม่ดี แสดงอาการท้องอืดเบื่อหน่าย เรียนรู้ช้า สอບดก ซ้ำซั้น มีความขัดแย้งกับครู อยู่เสมอ ปัญหาทางพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นกับเด็กจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษจากครูแนะแนว เพื่อให้การช่วยเหลือแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมเหล่านี้ให้ดีขึ้น

6. ความเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมและความเชื่อทางศาสนา โดยเฉพาะการรับวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามาโดยไม่มีการแยกแยะความเข้าใจจึงทำให้ เอกลักษณะ ค่านิยมและ

วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนไปทำให้เด็กเกิดความสับสนไขว้เขวไม่แน่ใจว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมและบางครั้งก็จะแสดงพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ในทางที่ไม่ถูกไม่ควรเป็นคำกล่าวที่พูดกันเสมอในปัจจุบันว่าโลกเราทุกวันนี้มีความเจริญทางด้านวัตถุรวดเร็วมาก จนความเจริญทางด้านจิตใจของคนเราตามไม่ทันค่าอบรมสั่งสอนกับการกระทำของบุคคลในสังคมไม่สอดคล้องกัน ผู้ใหญ่บางคนมักจะพูดอย่างหนึ่งแต่เวลากระทำก็จะกระทำไปอีกอย่างหนึ่งทำให้เด็กเกิดความเคลือบแคลงใจ เช่น การสอนไม่ให้เด็กพูดปด แต่ตัวเองพูดเสียเอง หรือห้ามไม่ให้เด็กเที่ยวเตร่ ดูบบุหรี่ ดื่มเหล้าแต่ตัวเองประพฤติเสียเองหรือเด็กได้รับการสั่งสอนว่าการคดโกงเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แต่ในสังคมกลับมีตัวอย่างให้เด็กเห็นว่าคนที่คดโกงบางคนเมื่อโกงแล้วร่ำรวย อยู่ดีกินดี มีคนนับหน้าถือตา เคารพยกย่อง จึงทำให้เด็กเกิดความขัดแย้งในจิตใจและมีแนวโน้มที่จะกระทำในสิ่งที่ขัดต่อหลักศีลธรรม หรือเด็กบางคนเกิดความขัดแย้งกับหลักความเชื่อทางศาสนา เช่น การเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับอภินิหารต่างๆทางศาสนา ซึ่งขัดต่อหลักที่แท้จริงของศาสนาและหลักทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากการศึกษาในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้รับการพัฒนาไปทุกด้านเพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีความรู้มีศีลธรรมมีอาชีพสุจริต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี สำหรับความขัดแย้งจนก่อให้เกิดความเคลือบแคลงใจเหล่านี้ บริการแนะแนวสามารถที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความกระจ่างได้ สามารถรู้จักแยกแยะว่าอะไรชั่ว อะไรดี อะไรควร อะไรไม่ควร อะไรคือแก่นแท้จริงของศาสนาโดยอาจจัดให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มหรือจัดให้มีการบรรยาย การอภิปรายโดยผู้รู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ นอกจากนี้การนำเสนออัตชีวประวัติของบุคคลที่ประพฤติดนได้เป็นแบบอย่างที่ดี และประสบความสำเร็จในชีวิต ก็เป็นวิธีการที่ได้ผลเพื่อให้นักเรียนศรัทธาและเจริญรอยตามบุคคลเหล่านั้น

7. ความต้องการในการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์นักเรียนเป็นจำนวนมากยังไม่สามารถแบ่งเวลาให้เหมาะสมว่าเวลาใด ควรทำอะไร บางคนใช้เวลาในการเล่น เที่ยวเตร่ พักผ่อนหรือร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ มากเกินไป จนทำให้กระทบต่อผลการเรียน บางคนก็มุ่งมั่นแต่เรียนอย่างเดียวจนกลายเป็นคนเคร่งเครียด ทำให้สังคมเสียไป บางคนใช้เวลาว่างจากการเรียนเที่ยวเตร่ตามเพื่อนตามสถานเริงรมย์ต่างๆ ทำให้แนวทางชีวิตเปลี่ยนไปอย่างน่าเสียดาย บริการแนะแนวจะช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ หรือป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว โดยจัดกิจกรรมแนะแนวในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดอภิปรายให้นักเรียนเข้าใจจริงถึงการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนเห็น ความสำคัญในเรื่องการแบ่งเวลาสำหรับชีวิตในลาบกิจกรรมแนะแนวหรือสนับสนุน ให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนตามความสนใจและความถนัดของแต่ละคน เช่น กิจกรรมชุมนุมกีฬา ชุมนุมดนตรี ชุมนุมนาฏศิลป์ชุมนุมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

จากข้างต้นกล่าวโดยสรุปว่า ความสำคัญของการแนะแนวสถานศึกษามีบทบาทในการดำเนิน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้คนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักความเจริญก้าวหน้า แก้ปัญหาที่มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมีจริยธรรมคุณธรรมรู้จักพึ่งพาตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

1.3 ประโยชน์ของการแนะแนว

การแนะแนวก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558, หน้า 38) การแนะแนวก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน การแนะแนวช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเองถูกต้องรู้ถึงข้อบกพร่องและความสามารถพิเศษของตน มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถพิจารณาตัดสินใจได้อย่างถูกต้องสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ประโยชน์ต่อครู อาจารย์ และโรงเรียน บริการต่างๆ ในงานแนะแนวจะช่วยให้ครูอาจารย์ เข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้นทุกด้าน สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนและการปกครองให้เหมาะสมสามารถจัดแบ่งนักเรียนออกตามความสามารถและจัดบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรม และบริการต่างๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนซึ่งจะเป็นการช่วยลดปัญหาเรื่องความประพฤติของนักเรียน

3. ประโยชน์ต่อผู้ปกครองการแนะแนวจะช่วยให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจเด็กของตนเอง ดีขึ้นเข้าใจถึงแนวทางและโอกาสในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถชี้แนะช่องทางแก่เด็กของตนได้ดีขึ้น นอกจากนี้การแนะแนวจะช่วยให้ผู้ปกครองยอมรับขีดจำกัดความสามารถของเด็กจะไม่เร่งรัดเด็กให้ทำงานเกินความสามารถอันจะเป็นผลเสียแก่เด็ก

1.4 จุดมุ่งหมายของการแนะแนว

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544, หน้า 1) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการแนะแนว โดยมุ่งที่จะให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองและยอมรับตนเอง
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงวิธีการเข้ากับผู้อื่น และเข้าใจถึงโลกที่ตนเองอาศัยอยู่ได้มากยิ่งขึ้น

3. ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่รักการเรียนรู้แสวงหาความรู้ใฝ่ตน แม้ว่าสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

4. ช่วยให้นักเรียนค้นหาเกี่ยวกับตัวของนักเรียนในแง่มุมต่างๆ เช่นความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเองตลอดจนเรียนรู้เกี่ยวกับโลกของงานและหาแนวทางที่จะใช้ความสามารถที่มีอยู่เพื่อสร้างสรรค์ประโยชน์ให้กับตนเองและสังคม

5. ช่วยวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาและช่วยหาประสบการณ์ในงานด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้บุคคลรู้จักตนเองรู้จักโลกแวดล้อมสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา รู้จักเลือกและวางแผนชีวิตการเรียนอาชีพและสามารถปรับตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพอันจะนำไปสู่การมีชีวิตที่มีความสุข ความสำเร็จ และเป็นประโยชน์สรุปจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการคือ 1) ป้องกัน 2) แก้ไข และ 3) พัฒนา

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558, หน้า 38) จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการแนะแนวเป็นการให้ความช่วยเหลือเพื่อให้บุคคลได้รับการพัฒนา 3 ด้าน คือ

1. ด้านความเข้าใจตนเอง (Self-understanding)
2. ด้านการปรับตัวได้ด้วยตนเอง (Self-adjustment)
3. ด้านการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง (Self-determination)

กล่าวโดยสรุปจุดมุ่งหมายของการแนะแนวคือเพื่อให้บุคคลเข้าใจตนเองพัฒนาตนเองให้สามารถตัดสินใจ และปรับตัวจากสภาพแวดล้อมต่างๆได้ด้วยตนเอง

2.5 ปรัชญาการแนะแนว

เป็นทิศทางข้อคิดหลักการในการดำเนินงานแนะแนวที่มีหลักเกณฑ์และระเบียบแบบแผนซึ่งปรัชญาการแนะแนวแต่ละท่านเสนอไว้มีหลากหลายดังนี้

แบตเตอร์สัน (Batterson) (อ้างถึงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558, หน้า 39) ได้กล่าวถึงปรัชญาการแนะแนวไว้เช่นเดียวกันพอสรุปได้ดังนี้

1. บุคคลแต่ละคนต้องการความช่วยเหลือ
2. บุคคลแต่ละคนมีความเป็นอิสระในตัวเองสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558, หน้า 42) ปรัชญาการแนะแนวได้คำนึงถึงบุคคลทุกคนว่าควรได้รับความช่วยเหลือและบุคคลแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันในทุกด้านได้แก่ รูปร่างหน้าตา อากัปกิริยาท่าทางระดับสติปัญญา สภาพทางอารมณ์ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ เจตคติ และค่านิยมเป็นต้น ดังนั้นการจะดำเนินงานแนะแนวควรตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเข้าใจในความ

เป็นจริงของแต่ละบุคคลและหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่บกพร่องในตัวบุคคล เพื่อให้การช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุขอรุณ วงษ์ทิม และคณะ (2557, หน้า 1-9) ปรัชญาการแนะแนวเป็นพื้นฐานในการเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความแตกต่างกัน พฤติกรรมทุกอย่างมีสาเหตุ มีศักยภาพ มีศักดิ์ศรี พร้อมทั้งเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก, หน้า 37-39) ได้กล่าวถึงปรัชญาการแนะแนวว่า

1. คนทุกคนมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์
2. คนทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน
3. คนแต่ละคนมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาและเรียนรู้ได้
4. แต่ละคนมีความแตกต่างกันแต่มีความต้องการพื้นฐานที่เหมือนกัน
5. พฤติกรรมย่อมมีสาเหตุและบุคคลเปลี่ยนแปลงได้ตามเหตุ
6. คนทุกคนย่อมมีปัญหา คนต้องอยู่ร่วมกันในสังคมที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและ

พฤติกรรมของแต่ละบุคคลย่อมส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น

กล่าวโดยสรุป ปรัชญาการแนะแนวได้คำนึงถึงบุคคลทุกคนย่อมมีความแตกต่างมีศักยภาพ มีความเท่าเทียม มีอิสระ ในขณะเดียวกันทุกคนย่อมเกิดปัญหา ดังนั้นทุกคนย่อมมีสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินชีวิตของทุกคนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.6 หลักการแนะแนว

จากปรัชญาการแนะแนวทำให้นักแนะแนวหลายท่านได้สรุปเป็นหลักการในการดำเนินงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

เชิร์ท เซอร์ และสโตน (Shertzer & Stone) (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2558, หน้า 15) กล่าวถึง หลักการเบื้องต้นของการแนะแนวที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป โดยมีหลักการสำคัญ 10 ประการ ดังนี้

หลักการที่ 1 การแนะแนวเป็นการช่วยเหลือบุคคลโดยอาศัยระบบการพัฒนา ไม่ใช่เป็นการนำบุคคล เพื่อให้เกิดการพัฒนาในตัวของเขาการช่วยเหลือนั้นจะอาศัยวุฒิภาวะของแต่ละบุคคลเป็นหลักยึด ผู้ให้การแนะแนวต้องเคารพและยอมรับในความรับผิดชอบของบุคคลที่มาขอความช่วยเหลือเป็นการช่วยเหลือให้บุคคลได้เพิ่มพูนประสบการณ์ เกิดเจตคติในการที่จะช่วยตนเอง

หลักการที่ 2 หน้าที่ที่เหมาะสมของการแนะแนวคือการพยายามสร้างสัมพันธภาพ ระหว่างวิชาการและสังคมภายนอกเพราะการแนะแนวเป็นเรื่องพิเศษของบุคคลต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก

หลักการที่ 3 การแนะแนวต้องอยู่บนรากฐานของความสำนึกที่ว่าคนทุกคนมีเกียรติมีค่า และคำนึงถึงความถูกต้องของแต่ละบุคคลมีความนับถือต่อกันด้วยใจจริงการให้ความเคารพนับถือในตัวบุคคลนั้นก็เพราะทุกคนย่อมมีค่ามีสิทธิในการตัดสินใจทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นทุกคนจึงมีสิทธิที่จะเลือกแนวทางของตัวเองและคนเราสามารถก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่เขาอยากจะเป็นนั้นได้แม้ว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปจากความจริงที่เคยคาดคิดไว้ก็เป็นหน้าที่ของเขาที่จะต้องรับผิดชอบตัวเอง

หลักการที่ 4 การแนะแนว คือ การให้ความช่วยเหลือบุคคลในการเลือกการวางแผนการตีความสิ่งต่างๆและการตัดสินใจอย่างฉลาดพร้อมจะแก้ไขหรือต่อสู้กับอุปสรรค อันจะเกิดขึ้นในแผนต่างๆซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องการแนะแนวนี้นักเรียนสามารถวางแผนด้วยตัวเองได้อย่างถูกต้อง รู้จักตัวเอง รู้จักการวางแผนโครงการ ที่จะเข้าเป็นสมาชิกต่าง ๆ โดยการตัดสินใจด้วยตนเองอย่างอิสระรู้จักเลือกแนวทางชีวิตเพื่อปฏิบัติและรู้จักรับผิดชอบตัวเอง

หลักการที่ 5 การแนะแนว คือจุดเริ่มต้นในการรู้จักการทำงานร่วมกันโดยไม่บังคับ ไม่ควร บังคับให้นักเรียนปฏิบัติหรือยอมปฏิบัติตามคำขอของผู้แนะแนว เมื่อนักเรียนไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติก็จะรู้สึกต่อต้านขัดแย้ง บางทีอาจจะรู้สึกโกรธ ไม่พอใจ การแนะแนวจะเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายในหรือด้วยความเต็มใจของบุคคลนั้นๆ มากกว่าจะเกิดจากแรงจูงใจภายนอก นักเรียนทุกคนมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือ

หลักการที่ 6 การแนะแนว เป็นกระบวนการศึกษาที่จะต้องปฏิบัติการต่อเนื่องกันตลอดไปจะเริ่มตั้งแต่ในโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับวิทยาลัย มีคณะผู้ให้การแนะแนวทำงานร่วมกันติดต่อกันมีข้อมูลต่างๆ รวบรวมไว้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อช่วยให้โครงการการแนะแนวของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ

หลักการที่ 7 การแนะแนวต้องอยู่บนรากฐานกว้างๆของบุคคลและสังคมของเขาเป็นรายบุคคลก่อน จะให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลหนึ่งควรต้องรู้จักจุดอ่อน จุดเด่น และความสามารถพิเศษ การที่รู้จักสิ่งต่างๆ เหล่านี้จำเป็นต้องใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เข้าช่วยเหลือให้รู้จักบุคคลให้มากที่สุด

หลักการที่ 8 การแนะแนวเป็นหน้าที่ของบุคคลหลายคนช่วยกันทำงานอย่างเข้มแข็งได้แก่ผู้แนะแนว ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ นักจิตวิทยา ทั้งหมดนี้จะช่วยกันให้การแนะแนวแก่เด็กหนุ่มสาวตามขีดจำกัดของความสามารถ และความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้นเป็นรายบุคคล

หลักการที่ 9 การแนะแนวคือ การช่วยให้นักเรียนได้ตระหนักในความจริงเกี่ยวกับตัวของเขาเองอย่างมากที่สุดเพื่อจะได้รู้จักปรับตัว ปรับความเข้าใจในตนเอง การยอมรับละเข้าใจจุดมุ่งหมายของตนเอง เพื่อทราบว่าตนเอง มีความสามารถและโอกาสต่าง ๆ มากหรือน้อยเพียงใด

หลักการที่ 10 การแนะแนวคือ การชี้ให้เห็นความแตกต่างของสภาพบุคคล ภาวะสังคม ของนักเรียนแต่ละคนรวมทั้งการชี้ให้เห็นผลของการศึกษาของบุคคล ตลอดจนความพยายามของ โรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนได้เล่าเรียน จนบรรลุความสำเร็จตามความต้องการของแต่ละคนได้

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558, หน้า 44) การดำเนินงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องมี หลักการ มีการวางแผนในการที่จะช่วยเหลือบุคคลทั้ง 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. มุ่งจะให้บุคคลได้เกิดพัฒนาการในด้านต่างๆ (Development approach)
2. มุ่งจะป้องกันปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับบุคคล (Preventive approach)
3. มุ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว (Curative approach)

โดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล การยอมรับในคุณค่า ความเข้าใจในพฤติกรรม ต่าง ๆ ของบุคคล ยอมรับในคุณค่า เคารพศักดิ์ศรีและตั้งอยู่บนพื้นฐานตามวัฒนธรรมของบุคคล การดำเนินงานแนะแนว โดยจะต้องมีการประสานงานและได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่าย ในโรงเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก, หน้า 44) ได้กล่าวถึงหลักการแนะแนว ดังนี้

1. จัดบริการให้กับทุกคน (ไม่เลือกปฏิบัติ) และให้บริการด้วยความเคารพในเกียรติแห่ง ความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นสำคัญ
2. การจัดบริการจะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคล ไม่มีการบังคับ
3. การให้บริการต้องเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีบทบาทสำคัญในการใช้ปัญญาเรียนรู้ หา วิธี แก้ปัญหาด้วยตนเอง และได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพของตน ทุกคนย่อมมีความแตกต่างกันบริการ แนะแนวต้องจัดให้นักเรียนทุกคนเพื่อเขาได้มีโอกาสเลือกและตัดสินใจด้วยตนเอง การจัดวิชาเรียน ควรจัดให้นักเรียนมีโอกาส เลือกเรียนอย่างกว้างขวาง ตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสังคมโลก
4. การให้บริการต้องตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล คนมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บริการแนะแนวต้องจัดอย่างต่อเนื่อง ให้นักเรียนรู้จักตนเอง เพื่อสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองตนเองกับสิ่งแวดล้อม เปลี่ยนไปจนสามารถตัดสินใจได้
5. การให้บริการคือการอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการสร้างเสริมพัฒนาการหรือ พฤติกรรมของนักเรียนให้ชัดเจนเพื่อให้ครูและนักเรียนเกิดความเข้าใจกันยอมรับความจริง ตลอดจนสามารถแก้ไขและพัฒนาตนได้
6. การให้บริการช่วยเหลือเพื่อมนุษย์เป็นภารกิจที่พึงกระทำด้วยความเมตตา และด้วย ความรู้ ความเข้าใจและทุกคนควรมีส่วนร่วมถึงการช่วยเหลือสังคมและสิ่งแวดล้อม กล่าวไว้ว่า

หลักการของการแนะแนว จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานแนะแนวสามารถดำเนินงานแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความต้องการและสวัสดิภาพของผู้บริการ ตลอดจนขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักการของการแนะแนว คือ การให้บริการช่วยเหลือบุคคลโดยมุ่งให้บุคคลได้รับการพัฒนา แก้ไข ร่วมถึงป้องกัน ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานตามวัฒนธรรมของบุคคล ดังนั้นการดำเนินงานแนะแนว จะต้องมีการประสานงานและได้รับความร่วมมือกับทุกฝ่าย

1.7 ขอบข่ายของงานแนะแนวการแนะแนว

ขอบข่ายของงานแนะแนวการแนะแนว มีขอบข่ายดังนี้

1.7.1 การบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล

การบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ความหมายของการบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการบริการหนึ่งที่ทำกรรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนในทุก ๆ ด้าน แล้วนำมาเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนต่อไป

บริการนี้มีเกี่ยวกับบุคคลที่จะมาขอรับบริการแนะแนว บริการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล เป็นบริการอันดับแรกของการบริการแนะแนว เป็นบริการที่ทำให้ผู้แนะแนวและครูสามารถรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้แนะแนวสามารถรู้จักนักเรียนมากยิ่งขึ้น และสามารถหาทางช่วยเหลือได้ถูกต้องยิ่งขึ้นการศึกษาและสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูรวมทั้งบิดามารดาหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถรู้จักและเข้าใจนักเรียนได้อย่างดี

จากที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่า การบริการสำรวจข้อมูลเป็นรายบุคคล คือ เป็นการบริการแรกที่เป็นกรรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน นำมารวบรวมอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้แนะแนวมีความเข้าใจในตัวนักเรียนมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลที่สำคัญมี 3 ประการดังนี้

1. เพื่อให้ครูอาจารย์หรือผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้รู้จัก และเข้าใจนักเรียนได้มากขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสสำรวจตนเองเพื่อทำความรู้จักและเข้าใจตนเองในด้านต่างๆมากขึ้น
3. เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก : หน้า 11) ได้กล่าววัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อให้ครูรู้จักนักเรียนและให้นักเรียนรู้จักตนเองในทุกด้าน เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ

จากที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล คือ เพื่อให้ครูอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง รู้และเข้าใจนักเรียน สามารถหาแนวทางแก้ไขและป้องกันได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ นักเรียนก็จะเข้าใจตนเองมากขึ้น

หลักในการรวบรวมข้อมูลที่จะสามารถรวบรวมข้อมูลได้ต้องมีหลักดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้ต้องเป็นข้อมูลที่ชัดเจนสามารถเข้าใจง่าย
2. ข้อมูลที่จัดหาต้องตรงตามความเป็นจริงและเป็นข้อมูลที่สรรหาอย่างดี
3. เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเท่าทันเหตุการณ์ไม่ล้าสมัย
4. เมื่อได้ข้อมูลหลายๆอย่างแล้ว ต้องเก็บรวบรวมเข้าด้วยกันจัดให้เข้าพวกเข้าหมู่อย่างระเบียบ

5. ข้อมูลที่ได้ต้องเก็บเข้าแฟ้มให้เรียบร้อย เพื่อจะได้สามารถค้นหาได้ง่ายและสามารถนำมาใช้ได้รวดเร็วเมื่อต้องการจะใช้

กนิษฐ์ จัปจิตต์ (2559, หน้า 51) ได้เสนอแนะการบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคลไว้ดังนี้

1. ข้อมูลด้านส่วนตัวเกี่ยวกับประวัติการคลอด พัฒนาการช่วงวัยทารกและวัยเด็ก ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับจากครอบครัว
2. ข้อมูลด้านครอบครัวเกี่ยวกับสภาพ บิดา มารดา ญาติ พี่น้อง บรรยากาศในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมอื่นๆในครอบครัว
3. ข้อมูลด้านสุขภาพและความเจริญเติบโตทางร่างกายเกี่ยวกับประวัติการเจ็บป่วย อุบัติเหตุที่เคยได้รับ โรคประจำตัว หมู่มเลือด การฉีดวัคซีนต่างๆ และเจริญเติบโตของร่างกาย
4. ข้อมูลด้านการศึกษา เกี่ยวกับประวัติการเรียนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันผลการเรียน รายวิชาและผลการเรียนเฉลี่ยสะสมการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน
5. ข้อมูลด้านความสามารถพิเศษต่างๆ ที่ได้จากการแสดงออกทางกิจกรรมต่าง ๆ และจากการประเมินผลของครูอาจารย์
6. ข้อมูลด้านความถนัดที่ได้จากทดสอบพรสวรรค์และทักษะพิเศษต่าง ๆ
7. ข้อมูลด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจากการใช้แบบทดสอบมาตรฐาน
8. ข้อมูลด้านความสนใจ เจตคติและค่านิยมที่ได้จากการทดสอบความสนใจในงานอดิเรกและการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

9. ข้อมูลด้านบุคลิกภาพและการปรับตัวทางสังคม ที่ได้จากการทดสอบการทำสังคม มิติ การคบเพื่อน การควบคุมอารมณ์ การเข้าสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนการรายงาน พฤติกรรมด้านต่าง ๆ

10. ข้อมูลด้านประสบการณ์ และการเข้าร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนเกี่ยวกับการทำงาน พิเศษต่าง ๆ เพื่อหารายได้ การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมค่ายเยาวชน และกิจกรรมกลุ่ม ลักษณะต่าง ๆ

11. ข้อมูลด้านแผนการชีวิตสำหรับอนาคตเกี่ยวกับโครงการศึกษาต่อการประกอบ อาชีพตลอดจนความใฝ่ฝันในอนาคต

1.7.2 การบริการสนเทศ

ปัจจุบันสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหากับบุคคล ทั้งในด้านการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ในสังคมการเลือกแนวทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเหมาะสมแก่นักเรียน นิสิตนักศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพื่อช่วยในการปรับตัว เข้ากับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้การให้ข้อมูลข่าวสารยังให้แนวคิด และกระตุ้นบุคคลให้สนใจตนเองและวางแผนเกี่ยวกับตนเอง ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น การให้ข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ แก่นักเรียนจัดว่าเป็นขอบข่ายของบริการแนะแนวอย่างหนึ่ง คือ บริการสนเทศ นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายไว้ดังนี้

โฮลเซน (Ohlsen) (อ้างถึงใน จตุพร เถาว์หิรัญ, 2550, หน้า 16) กล่าวว่า บริการสนเทศ เป็นความร่วมมือระหว่างครูผู้ให้ คำปรึกษาและบรรณารักษ์ เพื่อให้ได้ข่าวสารข้อมูลตามที่กำหนด ไว้ไว้อย่างเป็นระบบที่สุด เพื่อการศึกษาค้นคว้าสำหรับนักเรียนและช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจถึง ความสำคัญของข้อมูลต่างๆ ที่จะนำมาประกอบการตัดสินใจ

ดาวนิง (Dowing) (อ้างถึงใน สุขอรุณ วงษ์ทิม และคณะ, 2557, หน้า 55) ได้อธิบาย ความหมายของการบริการสนเทศไว้ว่า บริการสนเทศ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในโครงการแนะ แนว ซึ่งสามารถช่วยได้หลายทาง บริการนี้จะรวบรวมข้อสนเทศทางการศึกษาและอาชีพ มีการ จัดแสดงข้อสนเทศและนำเอาข้อสนเทศมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ โดยมีจุดประสงค์ที่จะช่วย นักเรียนในการเลือกหลักสูตรที่เหมาะสม และวางแผนทางด้านอาชีพอย่างฉลาด บริการสนเทศเป็น บริการที่จัดรวบรวมข่าวสารทั้งทางการศึกษาอาชีพส่วนตัวและสังคมโดยอาศัยเครื่องมือและ วิธีการต่างๆ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์แจกแจง เพื่อให้เป็นข้อสนเทศและพร้อมที่จะเสนอ ให้แก่นักเรียนผู้รับบริการด้วยเทคนิคและวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมเพื่อที่นักเรียนหรือผู้ บริการสามารถที่จะนำมาประกอบการตัดสินใจได้ด้วยตนเองต่อไป

กล่าวโดยสรุปดังนี้ การบริการสนเทศหมายถึง เป็นการรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ นำข้อมูลสนเทศดังกล่าวมาช่วยนักเรียนในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจได้ด้วยตนเองในทุกๆเรื่อง

การจัดบริการสนเทศมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญหลายประการ ดังเช่น ภูมิ่อการแนะแนว เพื่อให้เด็กได้รับข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ที่จำเป็นในด้านการศึกษาอาชีพ สภาพสังคมสิ่งแวดล้อม และเลือกปรับตนให้เหมาะสม ต่อสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลง และจุดมุ่งหมายของการบริการสนเทศนี้มุ่งที่จะให้ผู้รับบริการแนะแนวทั้งหลายได้รับข้อสนเทศ (ข้อสนเทศ คือ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ข่าวสาร รายละเอียดต่าง ๆ) อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของบุคคลเหล่านั้น การที่ต้องให้บริการสนเทศนั้นก็เพราะว่าบุคคลจะตัดสินใจทำอะไรก็ตาม ถ้าขาดรายละเอียดที่เป็นประโยชน์แล้วจะทำให้การตัดสินใจต่างๆไม่ได้รับผลดีเท่าควรจะเป็นไปได้ เช่น การที่นักเรียนเลือกเรียนวิชาต่างๆ แล้วไม่ประสบความสำเร็จทั้ง ๆ ที่ได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่แล้วอาจจะเป็นเพราะว่าเขาไม่ทราบว่สิ่งที่เขาจะเลือกนั้นเป็นอย่างไร จะเหมาะสมกับเขาเพียงใด หรือการที่บุคคลอยู่ในสถานสงเคราะห์ต่างๆไม่ได้รับความสำเร็จในการออกไปประกอบอาชีพหลังจากถูกปลดปล่อย ก็อาจจะเป็นเพราะว่าขาดความรู้ และวิธีการที่จะช่วยขยาย หาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกของอาชีพที่ต้องการแข่งขันกันเพื่อเข้าไปทำงาน ด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่สามารถจะประสบความสำเร็จในประกอบอาชีพ และอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลหลายคนต้องกระทำผิดและกลับไปอยู่ในสถานสงเคราะห์ต่างๆอีก

1.7.3 การบริการให้คำปรึกษา (Counseling service)

บริการให้คำปรึกษา เป็นบริการหนึ่งในบริการทั้งห้าของบริการแนะแนวจัดว่าเป็นบริการที่มีความสำคัญมากและเปรียบเสมือนหัวใจของบริการแนะแนว จำเป็นต้องอาศัยผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) ที่ได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะและเป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมของการเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษาได้อย่างแท้จริง คำว่า การให้คำปรึกษา (Counseling) นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายไว้ ดังนี้

วเรนน์ (Wrenn) (อ้างถึงใน คณิศร์ จัปจิตต์, 2559, หน้า 1) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนที่มีการเคลื่อนไหว (Dynamic) และจุดมุ่งหมาย (Purposeful) กระบวนการของการให้คำปรึกษาจะเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ แห่งความต้องการของผู้มารับคำปรึกษา โดยที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องมีความร่วมมือกันอยู่เสมอ โดยจะพิจารณาถึงความเข้าใจตนเองอย่างแจ่มแจ้ง (Self-clarification) และความสามารถในการตัดสินใจด้วยตัวของผู้นับคำปรึกษาเอง

เปียโตรเฟซา (Pietrofesa) (อ้างถึงใน สุขอรุณ วงษ์ทิม และคณะ, 2557, หน้า 19) กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการของสัมพันธ์ภาพในการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งเต็มไปด้วยความ

อบอุ่นการยอมรับและความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นนักวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมในการให้ความช่วยเหลือกับผู้รับบริการ ซึ่งต้องการความช่วยเหลือเพื่อช่วยให้ผู้รับบริการได้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นได้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ มีเจตคติใหม่เกิดขึ้นสำหรับนำไปประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหาหรือวางแผนโครงการศึกษาและประกอบอาชีพตลอดจน เพื่อพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ

การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขอรับคำปรึกษาในปัญหาทางการศึกษาอาชีพ ส่วนตัว และสังคม โดยผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจะใช้เทคนิควิธีการเพื่อกระตุ้นและสะท้อนให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้าใจตน เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถจะตัดสินใจหรือวางแผน การแก้ปัญหาในอนาคตได้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการบริการให้คำปรึกษาหมายถึงเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษาในปัญหาต่างๆ ซึ่งเต็มไปด้วยความอบอุ่น การยอมรับและความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นนักวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรม ในการให้ความช่วยเหลือทั้งนี้เพื่อสร้างเจตคติใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการจัดบริการให้คำปรึกษาขึ้นในโรงเรียนหรือสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

1. เพื่อจัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญได้ทำหน้าที่ให้บริการความช่วยเหลือแก่นักเรียน
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนยอมรับตนเอง กล้าเผชิญกับความเป็นจริง รับรู้ในข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น
3. เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสนับความคับข้องใจกับผู้ที่เขาไว้วางใจ และพร้อมจะรับฟังด้วยดี ซึ่งจะเป็นการช่วยลดความเครียดในชีวิตประจำวันได้
4. เพื่อช่วยฝึกหัดให้นักเรียนเกิดทักษะการแก้ปัญหาสามารถเผชิญกับความยุ่งยากต่างๆ ในชีวิตสามารถเลือกและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ตลอดจนการปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขตามอัธยาศัย
5. เพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถให้แก่ นักเรียนในด้าน การตัดสินใจและการวางแผนโครงการในอนาคตของตนเอง
6. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่นในการกระทำไม่จืดจางเมื่อตัดสินใจที่จะทำสิ่งใดแล้วก็มีใจจดจ่อและมุ่งมั่นในการกระทำจนสำเร็จลุล่วง

จุดมุ่งหมายของการบริการให้คำปรึกษา คือ ต้องการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาต่าง ๆ ให้สามารถเอาชนะปัญหาและอุปสรรคในชีวิตได้การให้บริการให้คำปรึกษานี้ เป็นสิ่งสำคัญมากและเป็นหัวใจของการแนะแนวเลยทีเดียว เพราะการแนะแนวเชื่อว่าคนเราต้องประสบปัญหาทุกคน

และทุกคนก็ต้องการแก้ไขที่จะทำให้ปัญหาหมดไป ถึงอย่างไรก็ตามวิธีการให้คำปรึกษานั้น เป็นวิธีการที่มีหลักเกณฑ์ต่างๆ มีทฤษฎีมีเทคนิคที่จะนำไปใช้มีวิธีการที่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ผู้ที่ให้คำปรึกษาได้นั้นจะต้องผ่านการเรียนรู้ระดับสูงมีการฝึกฝนอบรมเป็นอย่างดีเพราะถือว่าการให้คำปรึกษาเป็นวิชาชีพชั้นสูง (Profession) ถ้าใครก็ตามที่ไม่เคยเรียนและฝึกอบรมจะไม่ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีความสามารถในการให้คำปรึกษาได้เลย

จุดมุ่งหมายการบริการให้คำปรึกษา คือ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถคิดตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างรอบคอบและเหมาะสม

1.7.4 การบริการจัดวางบุคคล

บุคคลจะมีความสุขและมีความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จสามารถนำศักยภาพของตนเองออกมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ต่อเมื่อได้ทำในสิ่งที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและอุปนิสัยของตนเอง บริการจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการที่จะช่วยให้นักเรียนได้กระทำในสิ่งที่สอดคล้อง เหมาะสมกับตนเองและตามแผนที่ได้วางไว้

โฟรลิช (Frochlich) (อ้างถึงใน จุติกรณ นิสสัย, 2558, หน้า 31) กล่าวว่าบริการจัดวางตัวบุคคลเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในการหางานทำรวมทั้งช่วยให้นักเรียน ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ตามความถนัด บริการนี้ช่วยให้นักเรียนได้เข้าเรียนตามความเหมาะสมเช่น อาจจะเป็นการเลือกเรียนวิชาเคมีในชั้นมัธยมหรือการเข้าวิทยาลัย สถานฝึกอบรม หรือ โรงเรียนอาชีวศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่ง อันที่จริงแล้วบริการนี้ช่วยให้นักเรียนใช้โอกาสที่ตนมีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างมากที่สุด

กล่าวโดยสรุปบริการจัดวางตัวบุคคลหมายถึงบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทางด้านการเพิ่มพูนประสบการณ์ การได้รับการสงเคราะห์ตามควรแก่กรณีและปฏิบัติหรือดำเนินตามแผนที่วางไว้ โดยจัดให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน ทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

วัตถุประสงค์ของการจัดบริการวางตัวบุคคล

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับบริการ หรือสวัสดิการที่จำเป็น สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของนักเรียน
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตน
3. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เลือกอย่างเหมาะสม เช่นการเลือกวิชาเรียน เลือกแผนการเรียนเลือกคณะและสถานศึกษาเป็นต้นเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต

4. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ทางด้านอาชีพโดยจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนและช่วยตอบสนองความต้องการของชุมชนอีกด้วย

5. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนเดียวกันกับนักเรียนที่มีระดับสามารถทางการเรียนใกล้เคียงกัน

6. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนเดียวกันกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนใกล้เคียงกัน

7. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสดูแลหาความก้าวหน้าพัฒนาประสบการณ์และปรับปรุงตนเองในด้านต่างๆ

จุดมุ่งหมายการบริการจัดวางตัวบุคคลคือ บริการนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้นักแต่ละคนได้มีโอกาสดูแลตนเองให้อยู่ในสภาพการณ์ในด้านต่างๆเช่น ด้านอาชีพ ด้านการศึกษาอย่างเหมาะสม ดังนั้นบริการนี้จึงมีหน้าที่ช่วยให้นักแต่ละคนได้เรียนให้ตรงกับความสามารถ ความสนใจ ประกอบอาชีพที่ตรงกับความสามารถ เลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตได้เหมาะสมกับตนเองการที่ช่วยให้นักแต่ละคนได้จัดวางตัวเขาให้ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องให้เขาสำรวจสิ่งแวดล้อมตัวเขาเองโดยอาจจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้ทำงานแนะแนว เช่นจัดหางานพิเศษต่างๆ ให้ทำเพื่อเป็นการหาประสบการณ์ที่จะตอบปัญหาว่าเขาควรจะทำอะไรจึงจะดีที่สุดสำหรับตัวเขา ช่วยให้นักเรียนเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตร อันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการด้านศักยภาพในตนเองให้สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมจัดให้นักแต่ละคนได้เรียนหรือฝึกวิชาชีพที่เหมาะสมกับตัวเขา เพื่อจะได้ออกไปประกอบวิชาชีพได้อย่างประสบความสำเร็จ

บริการจัดวางตัวบุคคลนี้จัดตามความเชื่อว่า บุคคลจะมีความสุขก็ต่อเมื่อเขาได้อยู่ในสภาพการณ์ต่างๆที่เหมาะสม เช่น ถ้าบุคคลชอบดนตรีเขาก็เหมาะที่จะเรียนรู้เรื่องดนตรีถึงแม้จะไม่ใช่อาชีพแต่เขาจะมีความสุข เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีดนตรีถ้าบุคคลใดชอบบริการพบปะคนมากๆ มีความคล่องแคล่ว เขาอาจจะเหมาะสมกับการทำงานด้านการต้อนรับ เลขานุการประชาสัมพันธ์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าถ้าเราสามารถจัดวางบุคคลให้อยู่ในที่ที่เขาควรจะอยู่ไม่ว่าในด้านใดก็ตามเขาจะมีความสุขตามอัตภาพของเขามากขึ้นอย่างแน่นอน เพื่อช่วยให้เด็กได้รับบริการและประสบการณ์อันจะเป็นการแก้ปัญหาพัฒนาตนเองตามความต้องการ

1.7.5 บริการติดตามและประเมินผล

การบริการแนะแนว เพื่อช่วยให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด สามารถที่จะประเมินได้จากการติดตามผลนักเรียน นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายของการบริการติดตามผลไว้ ดังนี้

ดาวน์นิ่ง (Downing) (อ้างถึงใน นิธานานี วาบา, 2556, หน้า 9) กล่าวว่า บริการติดตามผลเป็นพื้นฐานเรื่องหนึ่งของการแนะแนวอันมีส่วนในการช่วยให้ข้อมูล เพื่อให้เยาวชนปรับตัวเข้ากับโรงเรียน การฝึกฝนงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามผลเป็นส่วนหนึ่งของงานแนะแนวซึ่งรวมงานด้านการพัฒนานักเรียนความสำเร็จในการเรียนการปรับตัวที่ดีและการเลือกตัดสินใจทุกอย่างในโรงเรียนอย่างฉลาด กระบวนการติดตามจึงเป็นกระบวนการที่จัดข้อมูลให้เยาวชนเพิ่มเติมหลังจากที่เด็กได้รับบริการต่างๆจากโรงเรียนไปแล้ว

ดาวน์นิ่ง (Downing) (อ้างถึงใน วีระวัฒน์ แดงบุคดา, 2559, หน้า 14) กล่าวว่า บริการติดตามผลจัดว่าเป็นขอบข่ายของงานบริการอย่างหนึ่งของงานแนะแนวที่เกี่ยวกับการติดตามดูพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ตลอดจนความสำเร็จในการจัดบริการแนะแนว และการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนโดยส่วนร่วม

กล่าวโดยสรุป บริการติดตามและประเมินผลหมายถึง การติดตามหลังจากให้บริการด้านต่างๆของนักเรียนตลอดจนความสำเร็จในการจัดบริการแนะแนว

วินิจ เกตุขำ และคมเพชร จัตรสุภกุล (2522, หน้า 18) ให้ความหมายของคำว่ายุทธศาสตร์คือ วิธีดำเนินงานที่คาดว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

วัตถุประสงค์ของการบริการติดตามผลและประเมินผล

1. เพื่อช่วยให้การให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องเมื่อพบว่านักเรียนที่ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วยังประสบปัญหาอยู่หรือมีปัญหาใหม่เกิดขึ้น
2. เพื่อเป็นการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวที่ดำเนินไปแล้วว่าได้ผลเพียงใด อันจะเป็นแนวทางในการนำมาปรับปรุงแก้ไขและแสวงหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป
3. เพื่อทราบถึงสาเหตุการออกจากโรงเรียนกลางคันของนักเรียนโดยที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา
4. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนเก่าที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมและงานบริการด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนว่าเหมาะสมเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพต่อไป
5. เพื่อต้องการทราบถึงปัญหาที่มีต่อการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อเป็นการเตรียมการป้องกันให้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในปัจจุบัน
6. เพื่อทราบถึงความต้องการของนักเรียนเก่าที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วเพื่อโรงเรียนจะได้มีโอกาสดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือเป็นการบริการต่อเนื่องต่อไป
7. เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับสถิติของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วว่าศึกษาต่อประกอบอาชีพหรือว่างงานมากน้อยเพียงใด

8. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับนักเรียน ศิษย์เก่า ผู้ปกครองและชุมชนซึ่งจะมีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนและเผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียน

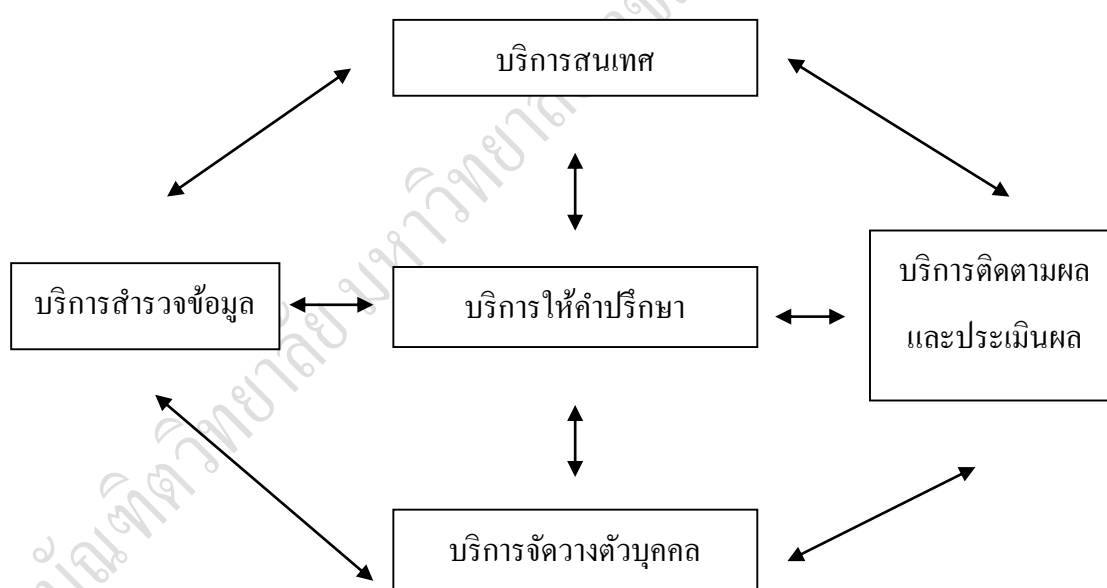
9. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลมาจัดเป็น โครงการศึกษาวิจัยทางการแนะแนวต่อไป

จุดมุ่งหมาย เพื่อติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาและติดตามการดำเนินงานแนะแนวทั้งระบบเพื่อประเมินผลและพัฒนางาน

จุดมุ่งหมายของการบริการนี้จัดขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือบุคคลหลังจากที่มารับการแนะแนวไปแล้ว เพื่อจะดูว่าเขาสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้หรือไม่ถ้าแก้ไขปัญหาก็กระทำได้ดีเพียงใดถ้าทำไม่ได้มีอุปสรรคอะไรและจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรบ้าง

วิธีการเทคนิคเครื่องมือ แบบสอบถาม แบบประเมิน การสังเกต สัมภาษณ์ จดหมายติดต่อและประเมินต่าง ๆ

กระบวนการแนะแนว คือ การจัดระบบการทำงานแนะแนวให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันดังนี้

ภาพประกอบ 2 การจัดระบบการทำงานแนะแนวให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่ามีส่วนร่วมไว้ดังต่อไปนี้

สนธิ ไทยกล้า (2549, หน้า 12) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าเป็นการชี้ให้เห็นถึงความสนใจของบุคคลหรือกลุ่มที่ต้องการจะให้สนับสนุนช่วยเหลือด้านแรงงานหรือทรัพยากรต่อสถาบัน เพราะเล็งเห็นว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมนั้น เกี่ยวข้องกับชีวิตของพวกเขาตัว

เสาวนีย์ เตือนเด่น และคณะ (2558, หน้า 4) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมหมายถึงการมีส่วนร่วมเป็นพื้นฐานของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้การบริหารจัดการ มีลักษณะกว้างขวาง ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้การมีส่วนร่วมขยายไปสู่การปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์กร

กฤษณา คารวพงษ์ (2556, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของคำว่ามีส่วนร่วมหมายถึงการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกับการดำเนินการและการตัดสินใจ ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย เพราะมีผลในทางจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่งกล่าวคือ ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อม เกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารความคิดเห็นถูกเป็นเจ้าของโครงการหรือองค์กร ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนองค์กรและหน่วยงานที่ดีที่สุด

พัชรียา ทองบัณฑิต (2558, หน้า 28) การมีส่วนร่วม คือการเชื่อมโยงระหว่างบุคลากรกับองค์กรเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากร มีส่วนร่วมในการดำเนินการขององค์กรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นการระดมความคิดความร่วมมือจากบุคลากรภายในองค์กรเป็นการกระจายอำนาจก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กร

ธร สุนทรายุทธ (2550, หน้า 54) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นทางตรงทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ตลอดจนการประเมินผลโดยทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันอันนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร

ประพันธ์พงศ์ ชินพงษ์ (2551, หน้า 44) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการ และทิศทางการเปลี่ยนแปลงความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการ เพื่อปฏิบัติการ กล่าวคือต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการ และเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติได้จะต้องตระหนักว่าการปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่ม หรือในนามของกลุ่มหรือกระทำการผ่านองค์กร ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

กล่าวโดยสรุปว่า การมีส่วนร่วมคือ การเปิดโอกาสให้บุคลากรหรือกลุ่มบุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการระดมความคิด ลงมือปฏิบัติ และร่วมตัดสินใจทั้งนี้ทุกคนจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วมและรูปแบบการมีส่วนร่วม

2.2.1 การมีส่วนร่วม

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2550, หน้า 3) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมประมวลได้เป็น 3 ส่วนคือ

1. ส่วนของการวางแผนพัฒนา จะเริ่มต้นตั้งแต่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา การกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาชุมชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดความต้องการของชุมชนจัดลำดับความสำคัญของความต้องการนั้นๆ ตลอดจนการกำหนดพิธีการ และแนวทางการดำเนินงาน และกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่จะนำไปสนับสนุนการจัดและพัฒนากิจกรรมต่างๆ

2. ส่วนของการจัดและดำเนินการตามแผนงาน โครงการ เป็นส่วนที่ประชาชนเข้าทำประโยชน์ในโครงการ โดยการร่วมมือช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน หรือโดยการบริหารและประสานงานตลอดจนการดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก เป็นต้น

3. ส่วนของการประเมินผลโครงการเป็นส่วนที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินว่าโครงการพัฒนาที่ดำเนินการนั้น บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การติดตามประเมินผลนี้อาจเป็นการประเมินความก้าวหน้าหรือผลสรุปรวมทั้งโครงการ

มณฑล จันท์แจ่มใส (2551, หน้า 41) ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลจะต้องมีและเกิดขึ้นมาโดยตลอดทั้งนี้เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการวางแผน การบริหารจัดการ การดำเนินการตามแผน การเสียสละกำลังแรงงานของบุคคลตลอดจนวัสดุอุปกรณ์กำลังเงินหรือทรัพยากรที่มีอยู่

จินตวิรี เกษมสุข (2554, หน้า 6) ลักษณะที่สำคัญของการมีส่วนร่วมว่าเป็นเรื่องของกระบวนการ ซึ่งได้สรุปถึงขั้นตอนของการมีส่วนร่วมได้ 4 ขั้นตอนหลักๆดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการคิด ศึกษา และค้นคว้า หาปัญหาและสาเหตุของปัญหาตลอดจนความต้องการของชุมชน

2. มีส่วนร่วมในการวางแผนนโยบาย หรือแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม เพื่อลดและแก้ไขปัญหา

3. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมาย

4. มีส่วนร่วมในการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการทำงาน

อุทัย สวัสดิ์พานิชย์ (2552, หน้า 17) กล่าวว่ากระบวนการมีส่วนร่วมนั้นประกอบด้วย

1. การวางแผน ซึ่งรวมถึงการตัดสินใจในการกำหนดเป้าหมาย กลวิธี ทรัพยากรที่ต้องใช้ตลอดจนการติดตามประเมินผล
2. การดำเนินงาน
3. การใช้บริการจากโครงการ
4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 11) ได้จำแนกชนิดของการมีส่วนร่วมเอาไว้ 4 ประเภทได้แก่

1. การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการตัดสินใจ (Decision making) ในกระบวนการตัดสินใจนั้น ประการแรกที่สุดที่จะต้องกระทำคือการกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นเลือกนโยบายและประชากรที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องที่ต้องดำเนินไปเรื่อยๆ ตั้งแต่การตัดสินใจช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินโครงการ (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินโครงการนั้น จะได้มาจากคำถามที่ว่า ใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้าง และจำทำประโยชน์ด้วยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากรการบริหารงานและงบประมาณและการขอความช่วยเหลือ

3. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการรับผลประโยชน์อันเกิดจากโครงการนั้น ๆ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้นนอกจากความสำคัญของผลประโยชน์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังต้องพิจารณาการกระจายผลประโยชน์ทางบวกและผลที่เกิดขึ้นทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลในสังคมด้วย

4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการประเมินผลโครงการ (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้น สิ่งที่สำคัญที่ต้องสังเกตคือความคิดเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectations) ซึ่งมีอิทธิพลสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆ ได้

2.2.2 รูปแบบการมีส่วนร่วม

จินตวิทย์ เกษมสุข (2554, หน้า 18) รูปแบบของการมีส่วนร่วมที่ดำเนินอยู่โดยทั่วไปสามารถสรุปได้เป็น 4 รูปแบบคือ

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public information) ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการรวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งนี้การได้รับแจ้งข่าวสารดังกล่าวจะต้องเป็นการแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินการโครงการ

2. การปรึกษาหารือ (Public consultation) เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือ ระหว่างผู้ดำเนินการโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบเพื่อรับฟังความคิดเห็นและตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในโครงการและกิจกรรมมากขึ้น

3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมและผู้มีอำนาจตัดสินใจในการทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นได้ใช้เวที สาธารณะในการทำความเข้าใจและค้นหาเหตุผลในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในพื้นที่นั้นซึ่งมีหลายรูปแบบได้แก่

3.1 การประชุมในระดับชุมชน (Community meeting) โดยจัดขึ้นในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ โดยเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมจะต้องส่งตัวแทนเข้าร่วม เพื่ออธิบายให้ที่ประชุมทราบถึงลักษณะโครงการและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและตอบข้อซักถาม

3.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการ (Technical hearing) สำหรับโครงการที่มีข้อโต้แย้งในเชิงวิชาการจำเป็นต้องเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาจากภายนอกมาช่วยอธิบายและให้ความเห็นต่อโครงการซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมต้องได้รับทราบผลดังกล่าวด้วย

นอกจากช่วยอธิบายและให้ความเห็นต่อโครงการซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมต้องได้รับทราบผลดังกล่าวด้วย

3.3 การประชาพิจารณ์ (Public hearing) เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผยไม่มีการปิดบัง ทั้งฝ่ายเจ้าของโครงการและฝ่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากโครงการ ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมที่เป็นที่ยอมรับมีหลักเกณฑ์และประเด็นในการพิจารณาที่ชัดเจน และแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบทั่วกัน

3.4 การร่วมในการตัดสินใจ (Decision making) เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ซึ่งประชาชนจะมีบทบาทในการตัดสินใจได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของคณะกรรมการที่ เป็นผู้แทนประชาชนในพื้นที่

นิยานัน วาบา (2556, หน้า 19) ได้เสนอรูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วมที่สมบูรณ์ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับ ความสำคัญ ตั้งเป้าหมาย กำหนดการใช้ทรัพยากร กำหนดวิธีติดตามประเมินผล และประการสำคัญ คือต้องตัดสินใจด้วยตนเอง

2. การดำเนินกิจกรรม ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการและการบริหารการใช้ทรัพยากรมีความรับผิดชอบในการจัดสรรควบคุมทางการเงิน

3. การใช้ประโยชน์ ประชาชนต้องมีความสามารถในการนำเอากิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ซึ่งเป็นการเพิ่มการพึ่งตนเองและควบคุมทางสังคม

4. การได้รับประโยชน์ ประชาชนต้องได้รับผลประโยชน์ในชุมชนในพื้นที่เดียวกันซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ส่วนตัวสังคมหรือในรูปวัตถุก็ได้

รูปแบบของการมีส่วนร่วมไว้หลายประการ เช่น การมีส่วนร่วมในการประชุม การมีส่วนร่วมในการออกเงิน การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วมในการศึกษาให้กระจ่างรวมทั้งการมีส่วนร่วมออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้านด้านปัญหา

2.2.3 ความหมายของการมีส่วนร่วมในการวางแผน

ความหมายของการมีส่วนร่วมในการวางแผนได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2550, หน้า 28) กล่าวว่าส่วนของการวางแผนพัฒนา จะเริ่มต้นตั้งแต่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา การกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหาและพัฒนา

จินตวิทย์ เกษมสุข (2554, หน้า 19) กล่าวว่ามีส่วนร่วมในการวางแผนนโยบาย หรือแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมเพื่อลดและแก้ไขปัญหา

จุติกรณ์ นิสสัย (2558, หน้า 10) กล่าวว่าการวางแผนซึ่งรวมถึงการตัดสินใจในการกำหนดเป้าหมาย กลวิธีทรัพยากรที่ต้องใช้ตลอดจนการติดตามประเมินผล

อุไรรัตน์ พลจันทร์ และคณะ (2559, หน้า 18) กล่าวว่าการวางแผนประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับ ความสำคัญตั้งเป้าหมาย กำหนดการใช้ทรัพยากร กำหนดวิธีติดตามประเมินผลและประการสำคัญก็ต้องตัดสินใจด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุปว่าการมีส่วนร่วมในการวางแผนหมายถึง มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาการกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหา ติดตามประเมินผลโดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2.2.4 ความหมายของการมีส่วนร่วมในการจัดและดำเนินการตามแผน

ความหมายของการมีส่วนร่วมในการจัดและดำเนินการตามแผนได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2550, หน้า 21) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมของการจัดและดำเนินการตามแผนงาน เป็นส่วนที่ประชาชนเข้าทำประโยชน์ โดยการร่วมมือช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ วัสดุ อุปกรณ์ และแรงงาน หรือโดยการบริหาร และประสานงาน ตลอดจนการดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก เป็นต้น

สุมาลี ทองงาม (2556, เว็บไซต์) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินโครงการ (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินโครงการนั้นจะได้มาจาก

คำถามที่ว่า ใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้าง และจำทำประโยชน์ด้วยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากรการบริหารงานและงบประมาณ และการขอความช่วยเหลือ

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 13) กล่าวว่าการดำเนินกิจกรรมประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการและการบริหารการใช้ทรัพยากร มีความรับผิดชอบในการจัดสรรควบคุมทางการเงิน

กล่าวโดยสรุปว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ หมายถึง การมีส่วนในการดำเนินการในด้านต่างๆ ตามที่วางแผนงานไว้พร้อมทั้งดำเนินช่วยเหลือทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้

2.2.5 ความหมายของการมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล

ความหมายของการมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผลได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2550, หน้า 33) กล่าวว่าส่วนของการประเมินผล เป็นส่วนที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล ว่าพัฒนาที่ดำเนินการนั้น บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การติดตามประเมินผลนี้อาจเป็นการประเมินความก้าวหน้าหรือผลสรุปรวมทั้งโครงการ

จินตวิทย์ เกษมสุข (2554, หน้า 42) กล่าวว่ามีส่วนร่วมในการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการทำงาน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2554, หน้า 65) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนในการประเมินผลโครงการ (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้น สิ่งที่สำคัญที่ต้องสังเกต คือ ความคิดเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectations) ซึ่งมีอิทธิพลสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆ ได้

กล่าวโดยสรุปว่า การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการของการวัดหรือการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามการวางแผนได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้ ความหมายของการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

พัชรียา ทองบัณฑิต (2558, หน้า 14) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนในการรับผลประโยชน์ อันเกิดจากโครงการนั้นๆ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้น นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้วยังต้องพิจารณาการกระจายผลประโยชน์ทางบวก และผลที่เกิดขึ้นทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลในสังคมด้วย

จตุพร เภาวหิรัญ (2550, หน้า 44) กล่าวว่าประชาชนต้องได้รับผลประโยชน์ในชุมชนในพื้นที่ฐานเท่าเทียมกัน ซึ่งอาจจะเป็ผลประโยชน์ส่วนตัว สังคมหรือในรูปวัตถุก็ได้

กล่าวโดยสรุปว่า การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การได้รับผลประโยชน์พื้นฐานเท่าเทียมกัน ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ส่วนตัว สังคม หรือในรูปวัตถุก็ได้

2.3 ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม

1. ทำให้การบริหารหรือพิจารณาแนวทางในการแก้ปัญหาที่มีความหลากหลายเป็นไปได้ง่ายขึ้น รอบคอบ เพราะเป็นการระดมแนวคิดจากบุคคลที่มีความหลากหลายทั้งความรู้และประสบการณ์

2. ทำให้มีการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน โดยมีให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีอำนาจมากเกินไปซึ่งอาจนำไปสู่การใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้องอันเกิดจากผลประโยชน์แก่องค์กรได้

3. เป็นการขจัดปัญหา มิให้การดำเนินนโยบายใด ๆ มีผลต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากเกินไปซึ่งจะก่อให้เกิดความยุติธรรมในการดำเนินการต่อทุกฝ่ายได้

4. ก่อให้เกิดการประสานงานที่ดีทำให้การบริหารเป็นไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

5. การรวมตัวกันของบุคคลเป็นเครือข่ายจะก่อให้เกิดพลังที่เข้มแข็งสามารถขับเคลื่อนกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และตรงเป้าหมายโดยทุกคนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ

2.3.1 ผลดีของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

1. เป็นการสร้างสรรค์ให้มีการระดมสรรพกำลังจากบุคคลต่าง ๆ เช่น พลังความคิดสติปัญญาความรู้ความสามารถประสบการณ์เป็นต้น

2. เป็นการสร้างบรรยากาศและพัฒนาประชาธิปไตยในการทำงาน

3. ช่วยลดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้นปฏิบัติงานเพราะเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมีส่วนร่วมช่วยให้งานก้าวหน้าขึ้น

4. การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะทำให้งานมีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดี เพราะจะมีความผิดพลาดน้อย

5. ผลงานที่เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่บุคลากรทุกคน เพราะทุกคนมีส่วนร่วมในความสำเร็จของงาน

6. ช่วยในการทำงานสำเร็จลงได้ในเวลาอันรวดเร็ว เพราะมีการแบ่งหน้าที่กันทำ

7. สร้างความสมดุลระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายปฏิบัติ

ธงชัย สันติวงษ์ (2536, หน้า 33) ซึ่งว่าด้วยมนุษย์ ทุกคนพัฒนาได้และมีความต้องการเป็นผู้มีคุณค่าและความพึงพอใจในตนเอง ถ้ามนุษย์ทุกคนได้รับการตอบสนองความต้องการตามลำดับขั้นแล้วมนุษย์จะพัฒนาตนเองขึ้นตามลำดับ เพื่อความสำเร็จแห่งตน ดังนั้นการยอมรับซึ่งกันและกันและความรู้สึกในการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของหน่วยงานจึงมีความสำคัญและจำเป็นยิ่ง

ดร. สุคนธาอุทก (2550, หน้า 55) กล่าวถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. การยอมรับการเปลี่ยนแปลงมีมากขึ้นทั้งนี้ เนื่องจากบุคคลมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น
2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้บริหารตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความราบรื่นมากขึ้น
3. ความผูกพันของพนักงานต่อองค์กรเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานมีส่วนร่วมกระบวนการขององค์กรที่สำคัญเช่นการตัดสินใจโดยรวมคิดร่วมทำมากขึ้น
4. ความไว้วางใจของฝ่ายบริหารมีมากขึ้น พนักงานที่มีส่วนร่วมก็จะมีความรู้สึกเป็นที่ไว้วางใจฝ่ายบริหารมากขึ้น
5. การบริหารผู้ใต้บังคับบัญชามีความง่ายขึ้น ถ้าหากว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาผูกพันยอมรับการเปลี่ยนแปลงและไว้วางใจฝ่ายบริหารจะมีความง่าย
6. การตัดสินใจทางการบริหารมีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นทั้งนี้เนื่องจากการตัดสินใจทางการบริหารมาจากบุคคลหลายฝ่ายด้วยกันในการคิดแก้ปัญหา
7. การตัดสินใจทางการสื่อสารจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนดีขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การมีสิ่งย้อนกลับจากพนักงานได้เป็นอย่างดี
8. การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมช่วยปรับปรุงทีมงานให้ดีขึ้นซึ่งทีมงานมีความจำเป็นต่อการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนที่เผชิญกับองค์กรได้ดีขึ้น

ตาราง 1 การศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นตารางสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการ

ลักษณะการมีส่วนร่วม	นักวิชาการ						สรุป
	นรินทร์ จงวุฒิเวศย์ (2550, หน้า 13)	มณฑล จันทร์แจ่มใส (2551, หน้า 40)	จินตวิทย์ เกษมสุข (2554, หน้า 23)	เสาวนีย์ เดือนเด่น และคณะ (2558, หน้า 45)	สนธิ์ ไทยกล้า (2549, หน้า 15)	รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2554, หน้า 16)	
ส่วนร่วมในการคิด	-	-	✓	-	-	-	1
ส่วนร่วมในการวางแผน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
ส่วนร่วมในการตัดสินใจ	-	-	✓	-	✓	-	2
ส่วนร่วมในการจัดและดำเนินการตามแผน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
ส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล	✓	-	✓	-	✓	-	3
ส่วนร่วมในการให้บริการโครงการ	-	-	-	✓	-	✓	2
ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	-	-	-	✓	✓	✓	3
ส่วนร่วมในการเสียสละแรงงานและวัสดุ	-	✓	-	-	-	-	1

สรุปผลการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 6 คน คือ

1. ส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา การกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหา ติดตามประเมินผล โดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. ส่วนร่วมในการจัดและดำเนินการตามแผน หมายถึง การมีส่วนในการดำเนินการในด้านต่างๆ ตามที่วางแผนงานไว้พร้อมทั้งดำเนินช่วยเหลือทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้

3. ส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการของการวัดหรือการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามการวางแผน

4. ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การได้รับผลประโยชน์พื้นฐานเท่าเทียมกัน ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ส่วนตัว สังคม หรือในรูปวัตถุก็ได้

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

3.1 ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เรื่องกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาทำให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งออกเป็น 2 เขตพื้นที่การศึกษาดังนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ประกอบด้วย 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านแพรก อำเภอมหาราช อำเภอบางปะหัน อำเภออุทัย อำเภอวังน้อย อำเภอท่าเรืออำเภอนครหลวง อำเภอภาชีและอำเภอพระนครศรีอยุธยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ประกอบด้วย 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเสนา อำเภอบางบาล อำเภอบางไทร อำเภอบางปะอิน อำเภอบางซ้าย อำเภอผักไห่ อำเภอลาดบัวหลวง

เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กำหนดให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งการบริหารออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา แทนการกำหนดให้มีส่วนราชการในระดับภูมิภาค ดังนั้นเมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 ทำให้หน่วยงานเดิมของกระทรวงศึกษาธิการในระดับจังหวัดและอำเภอ เช่น สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ สำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจึงต้องยุบเลิกไปโดยหลอมรวมกันเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ตั้งอยู่เลขที่ 43/20 หมู่ที่ 2 ถนนกิตติขจร ตำบลสามก้อ อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตจังหวัดอ่างทอง

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานีและนครปฐม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

3.2 วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรคุณภาพที่มุ่งส่งเสริมและบริการการจัดการศึกษาให้ทั่วถึงเสมอภาค มีคุณธรรม และคุณภาพ เน้นความเป็นอยู่ที่ดี ก้าวสู่สากล

3.3 พันธกิจ

1. สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคนในเขตบริการได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
2. พัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพระดับสากล
3. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะความเป็นอยู่ที่ดี
4. พัฒนาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดให้เป็นองค์กรที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน

3.4 เป้าประสงค์

1. ประชากรวัยเรียนทุกคนในเขตบริการได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
2. ผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีคุณลักษณะความเป็นอยู่ที่ดี
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มตามศักยภาพ
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและสถานศึกษา เป็นองค์กรที่มีคุณภาพและมีความเข้มแข็ง เป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ มาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

3.5 วัฒนธรรมองค์กร

“ทีมงานมีวินัย สุขใจบริการ พอเพียง นับไว ร่วมใจประสาน สัมฤทธิ์งานก้าวไกล” มาจาก คำว่า PRANAKORN SRI AYUTTHAYA PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE TWO

P = Participation	หมายถึง	การมีส่วนร่วม
S = Service	หมายถึง	การมุ่งบริการ
A = Achievement	หมายถึง	การมุ่งผลสัมฤทธิ์
S = Sufficiency	หมายถึง	ความพอเพียง

A = Active	หมายถึง	ความกระตือรือร้น
T = Team Work	หมายถึง	การร่วมมือ การทำงานเป็นกลุ่ม

ความหมายของคำว่า “TEAMWORK”

T = Trust	หมายถึง	เชื่อถือวางใจ
E = Empathy	หมายถึง	เห็นใจ
A = Agreement	หมายถึง	ข้อตกลง
M = Mutual benefit	หมายถึง	จัดสรรผลประโยชน์เป็นธรรม
W = Wittingness	หมายถึง	พอใจ
O = Opportunity	หมายถึง	โอกาส
R = Recognition	หมายถึง	ยอมรับ
K = Knowledge transfer	หมายถึง	ถ่ายทอดความรู้

3.6 คำนิยมองค์กร

“บริการด้วยใจ ยิ้มไหว้ด้วยไมตรี”

3.7 บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นหน่วยงานทางการศึกษา ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 37 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษา พ.ศ. 2546 ดังนี้

- ก. ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา (มาตรา 36)
- ข. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ (พรบ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ) และกฎหมายอื่นและ

ค. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบและกำกับตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่างๆรวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริม สนับสนุน การจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา
9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
10. ประสาน ส่งเสริมการดำเนินงานของคณะกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา
11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา
12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้รับให้เป็นหน้าที่ของผู้นาโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นตามที่มอบหมายตามแผนบริหารราชการแผ่นดินที่กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงาน ในการดำเนินการตามนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตในนโยบายด้านการศึกษาในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีหน้าที่ในการสนองนโยบายต่างๆ ให้สอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดินดังนี้

12.1 การปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ มีการพัฒนาครู พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่นรวมถึงวิชาประวัติศาสตร์ การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ตามบริบทของโรงเรียน ตลอดจนส่งเสริมการกระจายอำนาจให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณธรรมนำความรู้อย่างแท้จริง

12.2 การส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาโดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาในส่วนของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนในสังกัด

12.3 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้ครูดี ครูเก่ง มีคุณธรรมมีคุณภาพและมีวิพฒฐานะสูงขึ้น การลดภาระงานครูที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามโครงการคืนครูให้นักเรียน การดูแลคุณภาพชีวิตครูตามโครงการกองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตครูรวมถึงการพัฒนาครูในด้านการใช้เทคโนโลยีและการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีได้อย่างคุ้มค่า

12.4 ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับชั้น ไปสู่ความเป็นเลิศให้ได้ ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ มีการส่งเสริมการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกทุกโรงเรียน การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังส่งเสริมความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา

12.5 เร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและการเรียนรู้อย่างบูรณาการกับโรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการบูรณาการทุกมิติ และยึดเกณฑ์การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เป็นเกณฑ์ในการยกระดับคุณภาพสำหรับโรงเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานนอกจากนี้ยังเชื่อมโยงบทบาทกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการศึกษา

12.6 ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนตามโครงการเรียนฟรี เรียนดี 15 ปีอย่างมีคุณภาพ ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น พร้อมเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้เกิดความเสมอภาคและความเป็นธรรมในโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรใน กลุ่มผู้ด้อยโอกาสในทุกประเภทอย่างเท่าเทียม

12.7 ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนตามโครงการโรงเรียนดีประจำตำบล โดยการคัดเลือกตามกระบวนการขั้นตอนการจัดทำประชาคมคัดเลือกโรงเรียนประจำตำบลในแต่ละตำบลที่มีความพร้อม เพื่อคัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการ โดยดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนที่มีความพร้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพเป็นโรงเรียนต้นแบบในการบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพในท้องถิ่นชนบท เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม และสร้างความเข้าใจเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและร่วมปฏิบัติงานในโรงเรียนเพื่อร่วมพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการจัดรูปแบบโรงเรียนดีประจำตำบลตามรูปแบบการพัฒนา คือ เป็นโรงเรียนที่มีมาตรฐานคุณภาพระดับสูง เป็นโรงเรียนมีความพร้อมด้านกายภาพ (มีภูมิทัศน์ต่างๆ ขึ้นมาตรฐาน สะอาด ร่มรื่น ปลอดภัย) เป็นโรงเรียนทำมาหากิน (การมีรายได้ระหว่างเรียน) และเป็นโรงเรียนชุมชน (การเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในทุกภาคส่วน)

นอกจากนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ยังได้กำหนดให้โรงเรียนในสังกัดและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร่วมกันในการดำเนินการในส่วนของนโยบายด้านอื่นๆ เพื่อสนองตอบและสอดคล้องเชื่อมโยงกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยได้แก่

12.7.1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

12.7.2 ปลุกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

12.7.3 เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงครอบคลุมผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีคุณภาพ

12.7.4 พัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษา

12.7.5 พัฒนาระบบบริหารจัดการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้ร่วมกับคณะทำงานซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่ม ตัวแทนคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษาพิเศษ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ตัวแทนผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด ตัวแทนครูและบุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมระดมความคิดจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางและเป็นกลไกในการผลักดันขับเคลื่อน การดำเนินงานในบทบาทหน้าที่และการกิจ ในความรับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมองค์กร วัฒนธรรมองค์กร กลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย โครงการ/กิจกรรม/งบประมาณ โดยมีกลุ่มงานและผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละกลยุทธ์/โครงการ/กิจกรรม

3.8 บทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1. บทบาทหน้าที่ตามพรบ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการมาตรา 37 วรรค 2 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังนี้

1.1 เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในเขตพื้นที่การศึกษา

1.2 รับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการของสำนักงานให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง

1.3 ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอื่นในกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการไว้เป็นการเฉพาะการใช้อำนาจ และการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวให้คำนึงถึงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติแนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวงด้วย

2. บทบาทหน้าที่ตามพรบ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาตรา 24 ของ พรบ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.1 รับผิดชอบในการปฏิบัติงานราชการที่เป็นอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาและตามที่อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามอบหมาย

2.2 เสนอแนะการบรรจุและแต่งตั้ง และการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของอ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

2.3 พิจารณาสอนความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.4 จัดทำแผนและส่งเสริมการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในงานแนะแนว ได้มีผู้ได้ดำเนินการศึกษา ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

จตุพร เถาว์หิรัญ (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนวโดยใช้วงจรเดมมิง (พีดีซีเอ) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจรเดมมิง (พีดีซีเอ) มีลำดับขั้นตอน คือ 1) การวางแผน (Plan) 2) การปฏิบัติตามแผน (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) และ 4) การปรับปรุงและพัฒนา (Act) และแต่ละขั้นตอนประกอบด้วย 5 บริการ คือ 1) บริการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน 2) บริการสนเทศ 3) บริการให้คำปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล และ 5) บริการติดตามผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

อุทัย สวัสดิ์พานิชย์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี พบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านพบว่า สภาพการดำเนินงานมีการปฏิบัติในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย

คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน ส่วนด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับปานกลาง และ 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวม ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษานขนาดกลางและขนาดเล็กมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการส่งต่อนักเรียน ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการปฏิบัติมากกว่าสถานศึกษานขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กมลรินทร์ ทวีศรี (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจในการปฏิบัติของพนักงานบริษัทพรอคเตอร์แอนด์แกมเบิล แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า ผลการวิเคราะห์ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ด้านความปลอดภัยมีความคาดหวังมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการบริหารงานและด้านสถานที่ทำงาน ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความปลอดภัยมีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมอบหมายงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านสถานที่ทำงาน และด้านการบริหารงาน ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานด้านความคาดหวังพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งงานและรายได้ที่แตกต่างกัน มีความหวังในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกัน มีความหวังในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งงานและรายได้ที่แตกต่างกัน มีพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ และอายุที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สังคม จันทรวิเศษ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวแบบสมรรถนะที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมพบว่าผลการพัฒนาตัวแบบสมรรถนะที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบด้านภูมิหลังมีค่าอิทธิพลสูงสุด ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.76 องค์ประกอบด้านภูมิหลังมีค่าอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบด้านสมรรถนะด้านวินัย คุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.44 ค่าอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบ

ด้านสมรรถนะประจำสายงาน ซึ่งมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.24 และองค์ประกอบด้านสมรรถนะหลัก ซึ่งมีค่าอิทธิพลทางลบเท่ากับ -14.16 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสมการโครงสร้างพบว่าองค์ประกอบในรูปแบบสามารถอธิบายค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 74.00

ฉัฐวุฒิ ประเสริฐศรี (2556, เว็บไซต์) ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ขาดการวางแผนด้านวัดผลและประเมินผล การประเมิน การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ข้อมูลที่ไม่เที่ยงตรงและการรายงานผลการจัดกิจกรรมขาดความสม่ำเสมอ จากสภาพปัจจุบันนำมาสร้างแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ทั้ง 4 ขั้นตอน 1) การวางแผน ได้แก่ ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดกิจกรรม กำหนดวัตถุประสงค์กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กำหนดรูปแบบการจัดกลุ่มผู้เรียน กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรม และกำหนดวิธีการวัดผลและการประเมินผล 2) การปฏิบัติ ได้แก่ การทำงานร่วมกันเป็นกระบวนการกลุ่มผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ และจัดกิจกรรมตามความถนัดสนใจของผู้เรียน 3) การตรวจสอบและประเมินผล ได้แก่ มีการตรวจสอบติดตามผลกิจกรรมมีการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการประเมินเวลาการเข้าร่วม และมีการประเมินความพึงพอใจ และ 4) การปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ รายงานผลการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้เรียนรายงานผลกิจกรรมต่อผู้บริหาร โรงเรียน นำมาเป็นแบบอย่างอัตลักษณ์และมีสถานการณ์แข่งขัน

นิษานานิ วาบา (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน และน้อยที่สุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ปัญหาการดำเนินงาน จำแนกตามวุฒิทางการศึกษาพบว่า วุฒิการศึกษาต่างกัน มีระดับปัญหาการดำเนินงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และ 3) ปัญหาการดำเนินงาน จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานพบว่า ประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับปัญหาการดำเนินงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สุมาลี ทองงาม (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 1) การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอนมีการบริหารจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาของกรุงเทพมหานคร

โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมจาก คณะกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการผู้รับผิดชอบ กิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรายงานผลการบริหารจัดการ ที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบ ได้ และ 2) แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน วัดโคกนอน ได้ดำเนินงานพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน 4) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยได้ใช้ แบบ ประเมินพฤติกรรม (SDQ) ได้เยี่ยมบ้าน วางแผนการคัดกรอง จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ ให้ความรู้ แก่ครูในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียน และเชิญ ผู้ปกครองมารับทราบถึงความจำเป็นในการส่งต่อนักเรียน

ไกรวัลย์ รัตนะ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการ ประเมินงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง และ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความ คิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันตามสถานภาพ วุฒิ การศึกษา และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงาน

จันทร กำภักสร (2557, บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทาง แก้ไขปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 บริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกิจกรรมแนะ แนวทำสูงสุดคือการสำรวจ ข้อมูลปัญหาความต้องการความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียน ทำน้อย สุดคือ การวิเคราะห์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนรายบุคคล กิจกรรมนักเรียน ทำสูงสุดคือการ วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาความต้องการความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียนทำน้อยสุดคือกำหนด หลักฐานแสดงถึง ความสำเร็จตามตัวชี้วัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ทำสูงสุดคือการ สรุปผลข้อมูลปัญหาความต้องการความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียน ทำน้อยสุดคือ วิเคราะห์และ แปล ความหมายผลการดำเนินกิจกรรม 2) ปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีอยู่ 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหารด้านครูด้านนักเรียน ด้านผู้ปกครองและชุมชน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3)

แนวทางแก้ปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนคือด้านผู้บริหาร ได้แก่สำนักงานเขตพื้นที่ฯ และผู้อำนวยการโรงเรียนต้องร่วมมือกันให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง ด้านครูส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้ได้เข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านนักเรียนได้แก่การปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะความอดทนอดกลั้น ระเบียบวินัย ให้เกิดกับนักเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ด้านผู้ปกครอง และชุมชน ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างทั่วถึง

สุรางค์ ไชยสงคราม (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียนตามความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 โดยพบว่า ผลการวิจัยสำคัญสรุปได้ดังนี้ 1) การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมและด้านบริการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านบริการจัดวางตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ และ ด้านบริการติดตามและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน โดยรวมและด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการให้คำปรึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากร มีปัญหาสำคัญคือ งานแนะแนวขาดการพัฒนา และปรับปรุงรูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน โรงเรียนขาดครูแนะแนวที่จบวิชาเอกแนะแนวโดยตรง และปริมาณหนังสือและเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับงานแนะแนวไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน และมีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดบทบาทหน้าที่ฝ่ายแนะแนวให้ชัดเจน ควรจัดหาโปรแกรมอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน และควรมีการพัฒนา และปรับปรุงเกี่ยวกับข้อมูล และข่าวสารที่น่าสนใจต้องมีความทันสมัยเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน

จุติกรณ นิสสัย (2558, บทคัดย่อ) การศึกษาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

พบว่า สภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันของการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งต้องหาทางแก้ไขตามลำดับดังนี้ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนานักเรียน ด้านการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านการป้องกันนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน สภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งต้องหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับดังนี้ ด้านการป้องกันนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับต้องการพัฒนาตามลำดับดังนี้ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการพัฒนานักเรียนด้านการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการป้องกันนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน

พัชรียา ทองบัณฑิต (2558, บทคัดย่อ) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่ม โรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ณิศร์ จับจิตต์ (2559, บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต1 มีการดำเนินงานแนะแนวในทุกโรงเรียน รายการที่มีการดำเนินงานแนะแนวในระดับปฏิบัติมากที่สุด คือ โรงเรียนมีโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน ส่วนที่มีการดำเนินงานแนะแนวในระดับปฏิบัติน้อย คือ การจัดโครงการหางานให้นักเรียนเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน 2) แนวทางการส่งเสริม งานแนะแนวประกอบด้วยรายการปฏิบัติจำนวนทั้งสิ้น 25 รายการ ซึ่งจำแนกตามประเภทของการดำเนินงานแนะแนวทั้ง 5 ด้าน คือด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานแนะแนวมี่ 5 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุด คือ จัดทำโครงการแผนงานในการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมเพื่อระบุปัญหาการแนะแนวในโรงเรียน ($X = 4.26$) ด้านการจัดองค์การงานแนะแนว มี 5 รายการ ที่มีความ

เหมาะสมที่สุดคือ โรงเรียนจัดทำแบบสำรวจความสนใจของนักเรียนต่อกิจกรรมแนะแนว ของโรงเรียน ($X = 4.46$) ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานแนะแนวมี 5 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุดคือ สถานศึกษาส่งครูและบุคลากรไปฝึกอบรมด้านจิตวิทยาการแนะแนว ตามสถานที่ต่าง ๆ ($X = 4.53$) ด้านการอำนวยความสะดวกในการบริหารแนะแนวมี 5 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุดคือ การจัดอบรมในด้านการส่งเสริมความตระหนักถึงความสำคัญของ งานแนะแนว ($X = 4.40$) ด้านการติดตามและประเมินผล มี 5 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุด คือ จัดทำสถานศึกษาแต่งตั้งคณะทำงานในการติดตามผลและประเมินผลที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ($X = 4.43$) โดยทุกรายการมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ระวิษฐ์ แดงบุคดา (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 หนองบัวลำภู สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 หนองบัวลำภู สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมดังรายละเอียดต่อไปนี้ 1.1) ด้านปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า วัตถุประสงค์ของโครงการ ความต้องการจำเป็นของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ และความพร้อมและทรัพยากร อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 1.2) ด้านกระบวนการปฏิบัติระหว่างการค้าเนินโครงการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กิจกรรมการค้าเนินโครงการ และช่วงเวลาการค้าเนินงานของโครงการ ตามลำดับ และ 1.3) ด้านผลผลิตของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความรู้ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อย พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาตนเองตลอดเวลา นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและมีความมั่นใจกล้าแสดงออกในการสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และนักเรียนมีจิตใจเอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ และ 2) ประสิทธิภาพของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 หนองบัวลำภู สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามปัจจัยภูมิหลังกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา พบว่า ทั้งด้านปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อม ด้านกระบวนการปฏิบัติระหว่างการค้าเนินการ และด้านผลผลิตของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

อุไรรัตน์ พลจันทร์ และคณะ (2559, บทคัดย่อ) ศึกษาการค้าเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า สภาพการ

ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชรมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดูแล กำกับ นิเทศ ติดตาม ประเมินผล สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานและบุคคลภายนอก 2) ตามบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้านจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนานักเรียนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โรบินสัน (Robinson) (อ้างถึงใน จันทร กำภัสสร, 2557, หน้า 65) ได้ศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาและพัฒนาชุมชน ผลการวิจัยพบว่าในการจัดการศึกษาควรเปิดโอกาสให้ท้องถิ่น ปรากฏท้องถิ่นหรือประชาชนชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อที่จะแก้ปัญหาของชุมชนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์จริง

บาร์นส์ (Barnes) (อ้างถึงใน นิษานานี วาบา, 2556, หน้า 54) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้ปกครองนักเรียนพบว่า การมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยอุดมคติแล้วผู้ปกครองต้องมีบทบาทที่ในโรงเรียนหรือชั้นเรียนแม้ว่าจริง ๆ แล้วการมีส่วนร่วมของพวกเขาจะไม่เป็นไปตามอุดมคติดังกล่าว และได้พบว่า ผู้ปกครองยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน และที่บ้านด้วยการศึกษาครั้งนี้ให้หลักฐานเพิ่มเติมว่าบิดามารดาชาวอเมริกันเห็นคุณค่าของการศึกษาและเห็นว่าโรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความคาดหวังด้านการศึกษาและวัฒนธรรมของผู้ปกครองด้วย

บลูมสแตรน (Bloomstran) (อ้างถึงใน สนิท ไทยกกล้า (2549, หน้า 78) ศึกษาวิจัยเรื่องศักยภาพของผู้ปกครองในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่าในการออกแบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนอกจากโรงเรียนดำเนินการแล้วจะต้องอาศัยความร่วมมือระหว่าง ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน โดยบุคคลทั้ง 3 จะต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการทำงาน จากการศึกษาพบว่าผู้ปกครองโรงเรียนประถมศึกษาในอเมริกา ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ และยินดีจะให้ความร่วมมือเป็นอาสาสมัครในห้องสมุด ในห้องเรียน ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง โดยเมื่อถึงจุดวันหยุดก็จะมีการประชุมงานที่ระหว่างโรงเรียน และชุมชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยโรงเรียนมีความเชื่อว่าผู้ปกครองจะสามารถนำเสนอมุมมองที่แปลกใหม่ จากการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยจะได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 166 คน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2, 2562, หน้า 2)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 117 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973, p.886) ที่ความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ คลาดคลาตเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง เช่น

ระดับความเชื่อมั่น 90% สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.10

ระดับความเชื่อมั่น 95% สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

(ปกตินิยมระดับความเชื่อมั่น 95%)

ระดับความเชื่อมั่น 99% สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.01

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้รักษาราชการแทนผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 แบบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประยุกต์ตามแนวทางของลิเคิร์ต (Likert) ได้กำหนดค่าของคะแนนเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวระดับน้อยที่สุด

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ กำหนดกรอบความคิด กำหนดนิยาม โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 สร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละมิติ และสร้างข้อคำถามทั้งหมด 62 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการวางแผนการดำเนินงานแนะแนว
2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดดำเนินการตามแผนในการดำเนินงานแนะแนว
3. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินงานแนะแนว
4. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการรับผลประโยชน์ในการดำเนินงานแนะแนว

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณคำถาม ความชัดเจนของภาษาและ รูปแบบของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบ โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือก ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 5 ท่าน โดยมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทใน สาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามคุณภาพเครื่องมือความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Index objective congruence : IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษาระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา ซึ่งมีค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ประกอบด้วย คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง .50 ขึ้นไป

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ 0.974

ขั้นที่ 6 นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็น แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จากสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โดย

ผู้วิจัยนำหนังสือดังกล่าวเสนอต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2 เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถามถึงสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2

2. ส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจำนวน 117 ชุด โดย รวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจนครบ ระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน ถึง 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

3. ประสานงานอย่างต่อเนื่องกับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และดำเนินการลงรหัส (Coding) เพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัยตามวัตถุประสงค์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป วิเคราะห์ระดับสภาพ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยใช้สถิติ พื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลความหมายของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ของการ แปลผลคะแนนที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติ ที่คำนวณได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 25) มี รายละเอียด ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ระดับสภาพการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครองน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ระดับสภาพการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครองน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ระดับสภาพการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ระดับสภาพการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติ/ระดับสภาพการมีส่วนร่วมของ
ผู้ปกครองมากที่สุด

3. ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เมื่อมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดหาขนาดตัวอย่างจากสูตรยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณขนาดตัวอย่าง (สุวริย์ สิริ โกลาภิรมย์, 2546, หน้า 445)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
	N	แทน	ขนาดประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

2. หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาจากสูตร (สุวริย์ สิริ โกลาภิรมย์, 2546, หน้า 243-244)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) จากสูตร (วิไล ทองแผ่, 2542, หน้า 161-162)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน	คะแนนของความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

4. หาค่าร้อยละ (percentage) จากสูตร (วิไล ทองแผ่, 2542, หน้า 181)

$$P = \frac{F}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5. หาค่าเฉลี่ย (arithmetic mean) จากสูตร (วิไล ทองแผ่, 2542, หน้า 181)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

6. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จากสูตร (วิไล ทองแผ่, 2542, หน้า 183-184)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one – way ANOVA) ด้วยการทดสอบเอฟ (F-test) จากสูตร (วิไล ทองแผ่, 2542, หน้า 228)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	สถิติทดสอบเอฟ (F-statistic)
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean of sum squares between groups)
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean of sum squares within groups)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย เรื่องศึกษามีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยขอนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการศึกษามีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F - statistic)
P	แทน	ค่าทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นผู้บริหารและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 จำนวน 117 คน จำแนกตามสถานภาพด้านต่างๆ แสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพด้านต่างๆ

สถานภาพส่วนบุคคล	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน (n=117)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	76	65.0
หญิง	41	35.0
2. อายุ		
น้อยกว่า 35 ปี	28	23.9
35 - 45 ปี	15	12.6
มากกว่า 45 ปี	74	63.2
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	38	32.5
10 – 20 ปี	9	7.7
มากกว่า 20 ปี	70	59.8
4. ขนาดโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	65	55.6
ขนาดกลาง	36	30.7
ขนาดใหญ่	16	13.8

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65 มีอายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.2 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.8 อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 55.6

ตอนที่ 2 สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในแต่ละบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาของท่านตามที่สุด โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 3-8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการดำเนินงานแนะแนว	ระดับการปฏิบัติ			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ บริการสำรวจข้อมูล	3.53	0.60	มาก	1
2.	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ บริการสารสนเทศ	3.52	0.70	มาก	2
3.	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ บริการให้คำปรึกษา	3.45	0.48	ปานกลาง	4
4.	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ บริการจัดวางตัวบุคคล	3.49	0.42	ปานกลาง	3
5.	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ บริการติดตามและประเมินผล	3.29	0.48	ปานกลาง	5
	รวม	3.46	0.48	ปานกลาง	

จากตาราง 3 พบว่า การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสำรวจข้อมูล ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.60) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.70) และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.42) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ บริการติดตามและ ประเมินผล คือ ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.48)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน
แนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบริการสำรวจข้อมูล

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านบริการสำรวจข้อมูล	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนด นโยบายด้านการบริการสำรวจข้อมูล	3.68	0.69	มาก	1
2. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนด วัตถุประสงค์ด้านการบริการสำรวจข้อมูล	3.51	0.71	มาก	4
3. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนระบบการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน	3.62	0.63	มาก	2
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนด เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับ นักเรียน	3.47	0.87	ปานกลาง	5
5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนค้นหาสาเหตุ ของปัญหาด้านการบริการเก็บสำรวจข้อมูล	3.38	0.70	ปานกลาง	7
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ	3.29	0.90	ปานกลาง	9
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่างในด้าน ต่างๆ เพื่อช่วยในการช่วยเหลือนักเรียน	3.38	0.76	ปานกลาง	6

ตาราง 4 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านบริการสำรวจข้อมูล	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ในการดำเนินการตามแผนการบริการสำรวจข้อมูล	3.29	0.74	ปานกลาง	10
9. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้าน การบริการสำรวจข้อมูล	3.21	0.65	ปานกลาง	12
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ในการดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับ นักเรียนอย่างเป็นระบบ	3.25	0.73	ปานกลาง	11
11. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จาก ข้อมูลที่รวบรวมมาอย่างเป็นระบบ	3.38	0.57	ปานกลาง	8
12. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ แนะแนวทางในการรวบรวมข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับ นักเรียน	3.54	0.57	มาก	3
รวม	3.53	0.60	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการวางแผนการดำเนินงานแนะแนว
ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด 2 อันดับแรก คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการบริการสำรวจ
ข้อมูล ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนระบบการเก็บ
รวบรวมข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับนักเรียน ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ
ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
ด้านการบริการสำรวจข้อมูล ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.65)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน
 แนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการสารสนเทศ

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการบริการสารสนเทศ	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายด้านการบริการสนเทศ	3.21	0.65	ปานกลาง	11
2. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการสนเทศ	3.37	0.70	ปานกลาง	7
3. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน	3.58	0.71	มาก	4
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียน ไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน	3.54	0.71	มาก	5
5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนค้นหาและหาสาเหตุของปัญหาด้านการบริการสนเทศ	3.37	0.63	ปานกลาง	8
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียน	4.75	6.02	มากที่สุด	1
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดในด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน	3.62	0.63	มาก	3
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนการบริการสนเทศ	3.29	0.74	ปานกลาง	9
9. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดด้านการบริการสนเทศ	3.20	0.71	ปานกลาง	12

ตาราง 5 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการบริการสารสนเทศ	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียน	3.29	0.61	ปานกลาง	10
11. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การดำเนินการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และ รายละเอียดในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยในการช่วยเหลือ นักเรียน	3.42	0.76	มาก	6
12. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ใน ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน	3.63	0.63	มาก	2
รวม	.52	0.70	มาก	

จากตาราง 5 พบว่า การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการบริการสารสนเทศ ในภาพรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2
อันดับแรก คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และ
รายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 6.02) รองลงมาคือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับ
ผลประโยชน์ในข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่างๆ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} =$
3.67, S.D. = 0.75) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการ
ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดด้านการบริการสนเทศ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.71)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน
 แนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการให้คำปรึกษา

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการบริการให้คำปรึกษา	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายการบริการให้คำปรึกษา	3.54	0.77	มาก	5
2. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการให้คำปรึกษา	3.41	0.71	ปานกลาง	10
3. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา	3.41	0.82	ปานกลาง	7
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนค้นหาสาเหตุของปัญหาด้านการบริการให้คำปรึกษา	3.41	0.82	ปานกลาง	9
5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา	3.46	0.58	ปานกลาง	8
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา	3.51	0.65	มาก	6
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการแก้ปัญหาด้านการให้คำปรึกษา	3.51	0.65	มาก	6
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนด้านการบริการให้คำปรึกษา	3.21	0.58	ปานกลาง	3
9. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา	3.25	0.60	ปานกลาง	12
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน	3.21	0.58	ปานกลาง	13

ตาราง 6 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการบริการให้คำปรึกษา	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
11. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การดำเนินการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้ คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา	3.29	0.61	ปานกลาง	11
12. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ด้าน การบริการให้คำปรึกษา	3.67	0.63	มาก	1
13. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ ดำเนินการตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ ผู้รับคำปรึกษา	3.58	0.70	มาก	3
14. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ สร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับ คำปรึกษา	3.58	0.70	มาก	3
15. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ จัดดำเนินการแก้ปัญหาด้านการให้คำปรึกษา	3.63	0.76	มาก	2
รวม	3.45	0.48	ปานกลาง	

จากตาราง 6 พบว่า การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการบริการให้คำปรึกษา ในภาพรวมอยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2
อันดับแรก คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ด้านการบริการให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 3.67$,
S.D. = 0.63) รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการจัดดำเนินการ
แก้ปัญหาด้านการให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.76) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองมีส่วน
ร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.58)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน
 แนวทางตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบาย ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล	3.21	0.71	ปานกลาง	11
2. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนด วัตถุประสงค์ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล	3.29	0.74	ปานกลาง	9
3. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนให้ความ ช่วยเหลือทางด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน	3.70	0.61	มาก	1
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดความ เหมาะสมของการแก้ปัญหาตามสภาพปัญหาในแต่ละ ด้านของนักเรียน	3.62	0.63	มาก	4
5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการให้ความ ช่วยเหลือนักเรียนทางด้านต่าง ๆ	3.58	0.57	มาก	6
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการจัดความ เหมาะสมในการแก้ปัญหาตามสภาพปัญหาของ นักเรียน	3.59	0.70	มาก	5
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การดำเนินการบริการด้านการจัดวางตัวบุคคล	3.29	0.61	ปานกลาง	10
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ด้านการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทางด้านต่าง ๆ	3.42	0.64	ปานกลาง	7
9. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การจัดความเหมาะสมในการแก้ปัญหาตามสภาพ ปัญหาของนักเรียน	3.34	0.63	ปานกลาง	8
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทางด้านต่าง ๆ	3.67	0.69	มาก	2

ตาราง 7 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
11. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ จัดความเหมาะสมในการแก้ปัญหาตามสภาพปัญหา ของนักเรียน	3.63	0.63	มาก	3
รวม	3.49	0.42	ปานกลาง	

จากตาราง 7 พบว่า การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการให้คำปรึกษาในภาพรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2
อันดับแรก คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนให้ความช่วยเหลือทางด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียน
($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการให้ความ
ช่วยเหลือแก่นักเรียนทางด้านต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.69) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือผู้ปกครองมีส่วน
ร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.71)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงาน
 แนวทางตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการติดตามและประเมินผล	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบาย ด้านการบริการติดตามและประเมินผล	3.34	0.75	ปานกลาง	4
2. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนด วัตถุประสงค์ด้านการบริการติดตามและประเมินผล	3.29	0.68	ปานกลาง	5
3. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน หลังการให้บริการด้านต่าง ๆ	3.37	0.70	ปานกลาง	3
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการติดตาม และประเมินผลหลังการให้บริการงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง	3.20	0.58	ปานกลาง	6
5. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการปรับปรุง หลังการให้บริการงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง	3.20	0.55	ปานกลาง	7
6. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ดำเนินการตามแผนด้านการบริการติดตามและ ประเมินผล	3.12	0.53	ปานกลาง	8
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ติดตามหลังการให้บริการงานแนะแนว อย่าง ต่อเนื่อง	3.08	0.65	ปานกลาง	10
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การปรับปรุงหลังการประเมินให้บริการงานแนะ แนว อย่างต่อเนื่อง	3.11	0.60	ปานกลาง	9
9. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในรับผลประ โยชน์ในการ ติดตามและประเมินผล หลังการให้บริการงานแนะ แนว อย่างต่อเนื่อง	3.63	0.70	มาก	1

ตาราง 8 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ด้านการติดตามและประเมินผล	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ ปรับปรุงหลังการประเมินผล การให้บริการงานแนะ แนว อย่างต่อเนื่อง	3.58	0.64	มาก	2
รวม	3.29	0.48	ปานกลาง	

จากตาราง 8 พบว่า การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการติดตามและประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลหลังการให้บริการงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการปรับปรุงหลังการประเมินผล การให้บริการงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.64) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลติดตามหลังการให้บริการงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.65)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวใน

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

การเปรียบเทียบการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ และขนาดโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ (one-way ANOVA) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 9 - 11

ตาราง 9 การเปรียบเทียบการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ

การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการดำเนินงาน แนะแนว	อายุ						F	Sig.
	น้อยกว่า 35 ปี		35 - 45 ปี		มากกว่า 45 ปี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ สำรวจข้อมูล	3.60	0.42	3.13	0.19	3.53	0.60	4.055	.020*
2. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ บริการสารสนเทศ	3.46	0.26	3.50	0.55	3.55	0.84	0.192	.825
3. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ ให้คำปรึกษา	3.44	0.39	3.53	0.24	3.43	0.54	0.256	.774
4. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ จัดวางตัวบุคคล	3.45	0.25	3.54	0.33	3.49	0.49	0.207	.814
5. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ บริการติดตามและ ประเมินผล	3.31	0.41	3.23	0.50	3.29	0.48	0.150	.861
โดยรวม	3.45	0.27	3.38	0.35	3.47	0.52	0.229	.796

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกันมี การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน
การดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสำรวจข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศ การบริการให้คำปรึกษา การบริการจัดวางตัวบุคคล และการบริการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 การเปรียบเทียบ การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์

การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการดำเนินงาน แนะแนว	ประสบการณ์						F	Sig.
	น้อยกว่า 10 ปี		10-20 ปี		มากกว่า20 ปี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ สำรวจข้อมูล	3.38	0.41	4.08	0.10	3.54	0.67	5.319	.006*
2. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ บริการสารสนเทศ	3.47	0.41	3.80	0.26	3.51	0.85	0.792	.455
3. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ ให้คำปรึกษา	3.55	0.34	3.57	0.59	3.37	0.52	2.137	.123
4. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ จัดวางตัวบุคคล	3.48	0.30	3.79	0.19	3.45	0.48	2.708	.071
5.การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ บริการติดตามและ ประเมินผล	3.29	0.47	3.43	0.15	3.28	0.52	0.380	.685

ตาราง 10 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการดำเนินงาน แนะแนว	ประสบการณ์						F	Sig.
	น้อยกว่า 10 ปี		10-20 ปี		มากกว่า20 ปี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
โดยรวม	3.44	0.33	3.73	0.26	3.43	0.52	1.858	.161

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกันมี การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสำรวจข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศ การบริการให้คำปรึกษา การบริการจัดวางตัวบุคคล และการบริการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 การเปรียบเทียบ การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ ดำเนินงานแนะแนว	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig.
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		

1. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ สำรวจข้อมูล	3.44	0.72	3.73	0.33	3.45	0.33	2.930	.057
--	------	------	------	------	------	------	-------	------

ตาราง 11 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ ดำเนินงานแนะแนว	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig.
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
2. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ บริการสารสนเทศ	3.60	0.86	3.48	0.34	3.30	0.55	1.256	.289
3. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ ให้คำปรึกษา	3.44	0.42	3.54	0.47	3.25	0.67	2.044	.134
4. การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการบริการ จัดวางตัวบุคคล	3.45	0.36	3.64	0.40	3.29	0.58	4.643	.012*
5.การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการ บริการติดตามและ ประเมินผล	3.30	0.51	3.37	0.36	3.09	0.58	1.876	.123
โดยรวม	3.45	0.48	3.55	0.35	3.27	0.52	2.131	.123

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกันมี การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดวางตัวบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการบริการสำรวจข้อมูล การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศ การบริการให้คำปรึกษา และการบริการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีสาระสำคัญสรุปเป็นผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีผลดังนี้

1.1 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสำรวจข้อมูลตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการให้คำปรึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการจัดวางตัวบุคคลตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.6 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการติดตามและประเมินผลตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบการเปรียบเทียบการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของสถานศึกษา

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสำรวจข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศ การบริการให้คำปรึกษา การบริการจัดวางตัวบุคคลและการบริการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ มีการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสำรวจข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศ การบริการให้คำปรึกษา การบริการจัดวางตัวบุคคลและการบริการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

2.3 สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการจัดวางตัวบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการบริการสำรวจข้อมูล การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริการสารสนเทศ การบริการให้คำปรึกษา และการบริการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ด้านการบริการสำรวจข้อมูล 2) ด้านการบริการสารสนเทศ 3) ด้านการบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล และ 5) ด้านการบริการติดตามและประเมินผล พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับอายุของผู้บริหารสถานศึกษา ประสบการณ์ และขนาดของสถานศึกษา มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีดังนี้

1.1 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว ด้านการบริการให้คำปรึกษาด้านการบริการจัดวางตัวบุคคลและด้านการบริการติดตามและประเมินผล อยู่ระดับปานกลาง สอดคล้องกับ คณิศร์ จัปปิจิตต์ (2559, บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า โรงเรียนจัดทำแบบสำรวจความสนใจของนักเรียนต่อกิจกรรมแนะแนว ของโรงเรียน ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานแนะแนว คือ สถานศึกษาส่งครูและบุคลากรไปฝึกอบรมด้านจิตวิทยาการแนะแนว ตามสถานที่ต่าง ๆ ด้านการอำนวยความสะดวก การจัดอบรมในด้านการส่งเสริมความตระหนักถึงความสำคัญของ งานแนะแนว ด้านการติดตามและประเมินผล คือ จัดทำสถานศึกษาแต่งตั้งคณะทำงานในการติดตามผลและประเมินผลที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษรโดยทุกรายการมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

1.2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้านการบริการสำรวจข้อมูล พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการกำหนดวัตถุประสงค์ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการรับผลประโยชน์ของการสำรวจข้อมูล ทุกด้านในการดำเนินงานแนะแนวอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย ศิริ โชคสกุล (2559, บทคัดย่อ) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้านการบริการสารสนเทศ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียน การวางแผนการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียน ไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน การจัดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่างๆ ของนักเรียนการจัดดำเนินการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดในด้านต่างๆ เพื่อช่วยในการช่วยเหลือนักเรียน การติดตามและประเมินผลการดำเนินการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และ

รายละเอียดในด้านต่างๆ เพื่อช่วยในการช่วยเหลือนักเรียน การรับผลประโยชน์ในข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่างๆ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ งานวิจัย อุทัย สวัสดิ์พานิชย์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี พบว่า สภาพ การการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านพบว่า สภาพ การดำเนินงานมีการปฏิบัติในระดับมากเช่นกัน

1.4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้าน การบริการให้คำปรึกษา พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการบริการให้คำปรึกษา การวางแผนกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา การ วางแผนค้นหาสาเหตุของปัญหาด้านการบริการให้คำปรึกษา การจัดดำเนินการตามกระบวนการให้ ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษาการติดตามและประเมินผล การดำเนินการตามแผนด้านการบริการ ให้คำปรึกษา การติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับ คำปรึกษา การติดตามและประเมินผลการดำเนินการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน และการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา ซึ่งสอดคล้อง กับจุติกรณ นิสสัย (2558, บทคัดย่อ) การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 โดยพบว่าการ วัดและประเมินผลอยู่ระดับปานกลาง

1.5 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้าน การจัดวางตัวบุคคล พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การวางแผนกำหนดนโยบาย ด้านการ บริการจัดวางตัวบุคคล การวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล การติดตาม และประเมินผลการดำเนินการบริการด้านการจัดวางตัวบุคคล การติดตามและประเมินผลด้านการ ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทางด้านต่างๆ การติดตามและประเมินผลการจัดความเหมาะสมในการ แก้ปัญหาตามสภาพปัญหาของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับ อุไรรัตน์ พลจันทร์ และคณะ (2559, บทคัดย่อ) สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าขั้นเตรียมการและการวางแผนดำเนินงานมีปัญหาอยู่ใน ระดับน้อยถึงปานกลาง

1.6 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ด้าน

การ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การวางแผนกำหนดนโยบายด้านการบริการติดตาม และประเมินผล การวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการติดตามและประเมินผล การวางแผนการดำเนินงานหลังการให้บริการด้านต่างๆ การจัดดำเนินการติดตามและประเมินผลหลัง การให้บริการงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง การจัดดำเนินการปรับปรุงหลังการให้บริการงานแนะ แนว อย่างต่อเนื่อง การติดตามและประเมินผลดำเนินการตามแผนด้านการบริการติดตามและ ประเมินผล การติดตามและประเมินผลติดตามหลังการให้บริการงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง การ ติดตามและประเมินผลและการปรับปรุงหลังการประเมินให้บริการงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง สอดคล้องกับ วีระวัฒน์ แดงบุคดา (2559, บทคัดย่อ) ประสิทธิภาพของโครงการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 1 หอนงบัวลำภู สังกัดเทศบาลเมืองหอนงบัวลำภู จังหวัด หอนงบัวลำภู การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารโรงเรียน โดยภาพรวมการดำเนินงานแนะ แนว อยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบการเปรียบเทียบการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการ ดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของ สถานศึกษา

2.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ตามอายุ พบว่าด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวในภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการสำรวจ ข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีรายละเอียดความแตกต่างกัน ดังนี้ พบว่าผู้บริหารที่มีช่วงอายุ น้อยกว่า 35 ปี ให้ความสำคัญด้านการบริการสำรวจข้อมูล มากที่สุด ส่วนด้านการบริการสารสนเทศพบผู้บริหารที่มีช่วงอายุมากกว่า 45ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการให้คำปรึกษา พบว่า ผู้บริหารช่วงอายุ 35-45 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการ บริการจัดวางตัวบุคคล พบว่า ผู้บริหารช่วงอายุ 35-45 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการ ติดตามและประเมินผล พบว่าผู้บริหารน้อยกว่า 35 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด จากการเปรียบเทียบ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีช่วงอายุมากกว่า 45 ปี ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการดำเนินงานแนะแนวทั้ง 5 ด้าน ส่วนด้านที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือ ด้านการบริการสำรวจ ข้อมูล โดยงานวิจัยของ สังคม จันทรวิเศษ (2555, บทคัดย่อ) ได้พบว่าอายุตัวมีอิทธิพลสูงสุดต่อ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สิ่งนี้ทำให้เห็นว่าหลักการทำงานของ ผู้บริหารสถานศึกษากับอายุมีผล เนื่องด้วยเทคนิคในการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มี ความแตกต่างกันส่งผลให้ผลการดำเนินงานแตกต่างกัน โดยการวิจัยครั้งนี้

สอดคล้องกับงานวิจัย นิษานานี วาบา (2556, บทคัดย่อ) ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ตาม ประสพการณ์ พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริการสำรวจข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีรายละเอียดความแตกต่างกันดังนี้ ด้านการบริการสำรวจข้อมูลผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี จะให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการให้คำปรึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และด้านการบริการติดตามและประเมินผล พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี จากการเปรียบเทียบพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี มีการเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมทุกด้านของการดำเนินงานแนะแนว ส่วนด้านการบริการสำรวจข้อมูล มีการให้ความสำคัญน้อยที่สุด โดยงานวิจัยของ ภูมิรินทร์ ทวีศรี (2554, บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมีผลต่อการปฏิบัติงานดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์มากย่อมมีความสามารถในการดำเนินงานมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย สิ่งนี้ส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และมากกว่า 20 ปี โดยการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ ไชยสงคราม (2557, บทคัดย่อ) การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียนตามความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 โดยพบว่าผลการเปรียบเทียบสภาพการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมในผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์กันโดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรียา ทองบัณฑิต (2558, บทคัดย่อ) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่ม โรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์พบว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.3 เปรียบเทียบตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีรายละเอียดความแตกต่างกันดังนี้ ด้านการบริการสำรวจข้อมูล พบว่าผู้บริหารสถานศึกษานาถกลางให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษานาถเล็กให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการให้คำปรึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษานาถกลางให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล พบว่าผู้บริหารสถานศึกษานาถกลางให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการติดตามและประเมินผล พบว่าผู้บริหารสถานศึกษานาถกลางให้ความสำคัญมากที่สุด จากการเปรียบเทียบพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดกลางมีการดำเนินงานแนะแนวทั้ง 5 ด้าน มากที่สุด ส่วนด้านการบริการจัดวางตัวบุคคลมีการให้ความสำคัญน้อยที่สุดโดยงานวิจัยของ ไกรวัลย์ รัตนะ (2557, บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันย่อมมีระบบการบริหารจัดการที่แตกต่างกันส่งผลให้ผู้บริหารมีบทบาทในการบริหารงานแต่ละด้านแตกต่างกันด้วย โดยการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย สวัสดิ์พานิชย์ (2552, บทคัดย่อ) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี พบว่าผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมในสถานศึกษานาถใหญ่ สถานศึกษานาถกลาง ขนาดเล็กและมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการบริการสำรวจข้อมูล โดยเน้นการติดตามและประเมินผลในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงาน แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนางานให้ดีขึ้น

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการบริการสารสนเทศ โดยเน้นการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเพื่อให้ทราบผลการดำเนินงาน แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนางานให้ดีขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการให้คำปรึกษา โดยเน้นการติดตามและประเมินผลการดำเนินการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงาน แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนางานให้ดีขึ้น

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล โดยเน้นการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการบริการจัดวางตัวบุคคลซึ่งการวางแผนมีความสำคัญกับการดำเนินงานเป็นอย่างมาก เพราะหากมีการวางแผนที่ดีย่อมมีผลต่อการดำเนินงานเช่นกัน

1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการติดตามและประเมินผล โดยเน้นติดตามหลังการให้บริการงานแนะแนวอย่างต่อเนื่องสิ่งนี้จะทำให้การดำเนินงานแนะแนวมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

2.2 ควรศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2551ก). คู่มือการแนะแนว. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2551ข) . หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- ไกรวัลย์ รัตนะ. (2557). บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- คณิศร์ จัปจิตต์. (2559). การศึกษาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 2556. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จตุพร เถาว์หิรัญ. (2550). สภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนวโดยใช้วงจรเดมมิง (พีดีซีเอ) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- จันทร์ กำภักสร. (2557). การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- จุติกรณ์ นิสสัย. (2558). การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐวุฒิ ประเสริฐศรี. (2555). การบริหารการศึกษา. ค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2562, จาก <http://nattawoot20.wordpress.com>.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2536). หลักการบริหาร คิดและทอย่างผู้จัดการใหญ่. กรุงเทพฯ : เอเชียเพรส.
- _____. (2546). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : ประชุมช่าง.

- ธรร สุนทราวุธ. (2550). ปัจจัยความเสียงภายในและภายนอก ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการ
ของคณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ. ชลบุรี : ภาควิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2550). 45 ปีกรมการพัฒนากุมนั้นเปลี่ยนแปลงเพื่อประชาชน. กรุงเทพฯ :
กรมการพัฒนากุมนั้น.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2558). การแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียน. สงขลา : นำศิลป์โฆษณา.
- นิฮานัน วาบา. (2556). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
ประถมศึกษา ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประพันธ์พงศ์ ชินพงษ์. (2551). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- พัชรียา ทองบัณฑิต. (2558). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่ม
โรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภูมรินทร์ ทวีศรี. (2554). ความคาดหวังและความพึงพอใจในการปฏิบัติของพนักงานบริษัท
พรอคเตอร์แอนด์แกมเบิล แมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี.
- มณฑล จันทร์แจ่มใส. (2551). ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวกรณี
ศึกษา : เกาะมุก จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2558). การแนะแนวนิสิตใหม่. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2554). รูปแบบเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในฝันเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วินิจ เกตุขำ และคมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2522). กระบวนการกลุ่ม (ศึกษา 325). กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.

- วิไล ทองแผ่. (2542). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย**. ลพบุรี : สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- วีระวัฒน์ แดงบุคดา. (2559). **ประสิทธิภาพของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 หนองบัวลำภู สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สนิท ไทยกล้า. (2549). **การมีส่วนร่วมของการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู ภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สังคม จันทรวิเศษ. (2555). **การพัฒนาตัวแบบสมรรถนะที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. คุุณิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาความเป็นผู้นำและการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). **คุณภาพการแนะแนวในสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สุขอรุณ วงษ์ทิม และคณะ. (2557). **หลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมาลี ทองงาม. (2556). **การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขต ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไชยสงคราม. (2557). **การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียนตามความคิดเห็นของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุริรัมย์ เขต 4**. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2562, จาก <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/1019>.
- สุวริย์ ศิริโกภาภิรมย์. (2546). **การวิจัยทางการศึกษา**. ลพบุรี : สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- เสาวนีย์ เดือนเด่น และคณะ. (2558). **การมีส่วนร่วมของบุคลากร กองบริการการศึกษาสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อารี ตันท์เจริญรัตน์. (2552). การวัดทางจิตวิทยา. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อุทัย สวัสดิ์พานิชย์. (2552). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาชั้น

พื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

อุไรรัตน์ พลจันทร์ และคณะ. (2559). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

โรงเรียนใน สังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.

Yamane, T. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันต์ฤทัย คลังพหล รองคณบดีฝ่ายบริหาร
บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
จังหวัดปทุมธานี
2. ดร.ธานี ชูกำเนิด อาจารย์ประจำ สาขาวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
3. ดร.พัชรา เดชโฮม อาจารย์ประจำ สาขาวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา
กรุงเทพมหานคร
4. ว่าที่ร้อยตรี ดร.คุณาวุฒิ เดชเสถียร ผู้อำนวยการ โรงเรียนเชียงรากน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
5. ดร.เพทาย บุญประคอง ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระอินทร์ศึกษา
(กลุ่มสกุลอุทิศ)
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๙/ว ๑๐๒

สำนักงานคณะกรรมการการบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.กันต์ฤทัย คลังพล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวนิธัสมีรา นิมะมิ่ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโธสง

ในการนี้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนิธัสมีรา นิมะมิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรนันท์ สूरตาสิริ)

รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการบัณฑิตศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๙/ว ๑๐๖

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๓๓๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ธานี ชูกำเนิด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวนิอัสมิรา นิมะมิง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง

ในการนี้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนิอัสมิรา นิมะมิง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรนันท์ สุรชาติ)

รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๙/ว ๑๐๒

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.พัชรา เดชโหม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวนิอัสมิรา นิมะมิ่ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง

ในการนี้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนิอัสมิรา นิมะมิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรนันท์ สุรชาติ)

รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๙/ว ๒๐๖

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ว่าที่ร้อยตรี ดร.คุณาวุฒิ เดชเสถียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวนิตติมา นิมะมิง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโงส

ในการนี้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนิตติมา นิมะมิง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัทนันท สุธาตรี)

รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ที่ ศธ.๐๕๕๐.๘/ว ๗๐๒

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.เพทาย บุญประคอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และแบบแสดงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวนิธัสมีรา นิมะมิ่ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒” ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโธสง

ในการนี้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามแบบฟอร์มที่แนบมาพร้อมนี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีคุณภาพและเหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนิธัสมีรา นิมะมิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรนันท์ สุระชาติ)

รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๓๕๓๒-๒๐๘๓

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.974	64

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
Sex	30	1.00	2.00	1.6000	.49827
Age	30	1.00	3.00	2.4333	.81720
exper	30	1.00	3.00	2.3000	.91539
school	30	1.00	3.00	1.5333	.73030
1	30	3.00	5.00	3.6333	.66868
2	30	2.00	5.00	3.5333	.68145
3	30	3.00	5.00	3.6333	.61495
4	30	2.00	5.00	3.5333	.93710
5	30	2.00	5.00	3.4333	.67891
6	30	2.00	5.00	3.1667	.69893
7	30	2.00	5.00	3.3667	.66868
8	30	2.00	5.00	3.5667	.67891
9	30	3.00	5.00	3.6000	.62146
10	30	2.00	5.00	3.4000	.67466
11	30	2.00	5.00	3.6000	.72397
12	30	2.00	5.00	3.4000	.67466
13	30	2.00	5.00	3.5333	.73030
14	30	2.00	5.00	3.4667	.77608
15	30	2.00	5.00	3.3667	.76489

16	30	2.00	5.00	3.3667	.71840
17	30	2.00	5.00	3.7000	.70221
18	30	3.00	5.00	3.6667	.60648
19	30	2.00	5.00	3.4333	.72793
20	30	2.00	5.00	3.3333	.66089
21	30	2.00	5.00	3.4000	.67466
22	30	1.00	5.00	3.5333	.81931
23	30	2.00	5.00	3.5333	.77608
24	30	2.00	5.00	3.5333	.68145
25	30	2.00	5.00	3.6333	.71840
26	30	3.00	4.00	3.5667	.50401
27	30	2.00	5.00	3.6333	.61495
28	30	2.00	5.00	3.5667	.62606
29	30	2.00	5.00	3.8000	.71438
30	30	3.00	5.00	3.5333	.68145
31	30	2.00	4.00	3.4000	.56324
32	30	2.00	4.00	3.4000	.56324
33	30	2.00	5.00	3.3667	.71840
34	30	2.00	4.00	3.3000	.65126
35	30	2.00	5.00	3.4000	.77013
36	30	2.00	5.00	3.4333	.77385
37	30	2.00	5.00	3.4000	.81368
38	30	2.00	4.00	3.4000	.62146
39	30	2.00	5.00	3.5667	.77385
40	30	2.00	5.00	3.4000	.67466
41	30	2.00	4.00	3.4667	.62881
42	30	2.00	4.00	3.3667	.61495
43	30	2.00	4.00	3.4333	.62606
44	30	2.00	4.00	3.4000	.62146
45	30	2.00	4.00	3.5333	.62881

46	30	2.00	4.00	3.4333	.62606
47	30	2.00	4.00	3.3333	.60648
48	30	2.00	4.00	3.3667	.66868
49	30	2.00	4.00	3.3000	.65126
50	30	2.00	4.00	3.5000	.57235
51	30	2.00	4.00	3.5667	.56832
52	30	3.00	5.00	3.6333	.66868
53	30	3.00	5.00	3.6667	.71116
54	30	3.00	5.00	3.6000	.67466
55	30	3.00	5.00	3.5667	.67891
56	30	3.00	5.00	3.6667	.71116
57	30	3.00	5.00	3.7000	.70221
58	30	3.00	5.00	3.6667	.66089
59	30	3.00	5.00	3.6000	.62146
60	30	3.00	5.00	3.6333	.66868
Valid N (listwise)	30				

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
9	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
10	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	0	1	1	0	0	0.40	ตัดทิ้ง
18	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
19	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
22	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
23	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
24	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
25	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
26	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
27	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
31	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
32	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
40	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
47	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
48	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
49	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
50	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
51	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
52	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
53	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
54	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
55	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
56	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
57	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
58	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
59	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
60	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
61	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
62	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง : การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
3. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ
ตอนที่ 2 สอบถามระดับสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
4. ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้กับงานวิจัย โดยนำไปวิเคราะห์และใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น โดยข้อมูลที่ท่านตอบจะถือเป็นความลับไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่าน และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อด้วยความจริง จะทำให้การวิจัยมีความสมบูรณ์และเที่ยงตรง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นิอัสมิรา นิมะมิง

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด
ดังนี้

1. เพศ
 - ☐ ชาย
 - ☐ หญิง
2. อายุ
 - ☐ น้อยกว่า 35 ปี
 - ☐ 35 – 45 ปี
 - ☐ มากกว่า 45 ปี
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ☐ น้อยกว่า 10 ปี
 - ☐ 10 – 20 ปี
 - ☐ มากกว่า 20 ปี
4. ขนาดของสถานศึกษา
 - ☐ ขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า 120 คน)
 - ☐ ขนาดกลาง (นักเรียนตั้งแต่ 121 – 300 คน)
 - ☐ ขนาดใหญ่ (นักเรียนมากกว่า 301 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับระดับการปฏิบัติในแต่ละบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาของท่านตามความเป็นจริงว่ามีการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด โดย
เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมีสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมีสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมีสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมีสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมีสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในระดับน้อยที่สุด

สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านบริการสำรวจข้อมูล						
1.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการบริการสำรวจข้อมูล					
2.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการสำรวจข้อมูล					
3.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน					
4.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน					
5.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนค้นหาสาเหตุของปัญหาด้านการบริการเก็บสำรวจข้อมูล					
6.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
7.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการนำข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่างในด้านต่างๆ เพื่อช่วยในการช่วยเหลือนักเรียน					
8.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินการตามแผนการบริการสำรวจข้อมูล					
9.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้านการบริการสำรวจข้อมูล					
10.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
11.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากข้อมูลที่รวบรวมมาอย่างเป็นระบบ					
12.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการแนะแนวทางในการรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับนักเรียน					

สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการบริการสารสนเทศ						
1.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายด้านการบริการสนเทศ					
2.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการสนเทศ					
3.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน					
4.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน					
5.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนค้นหาและหาสาเหตุของปัญหาด้านการบริการสนเทศ					
6.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียน					
7.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยในการช่วยเหลือนักเรียน					
8.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนการบริการสนเทศ					
9.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดด้านการบริการสนเทศ					
10.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ของนักเรียน					

สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการบริการสารสนเทศ (ต่อ)						
11.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการนำข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยในการช่วยเหลือนักเรียน					
12.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน					
ด้านการบริการให้คำปรึกษา						
1.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายการบริการให้คำปรึกษา					
2.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการให้คำปรึกษา					
3.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา					
4.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนค้นหาสาเหตุของปัญหาด้านการบริการให้คำปรึกษา					
5.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา					
6.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา					
7.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการแก้ปัญหาด้านการบริการให้คำปรึกษา					
8.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนด้านการบริการให้คำปรึกษา					
9.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา					

สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการบริการให้คำปรึกษา (ต่อ)						
10.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน					
11.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา					
12.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ด้านการบริการให้คำปรึกษา					
13.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการดำเนินการตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษา					
14.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา					
15.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการจัดดำเนินการแก้ปัญหาด้านการให้คำปรึกษา					
ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล						
1.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล					
2.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล					
3.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนให้ความช่วยเหลือทางด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน					
4.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดความเหมาะสมของการแก้ปัญหาตามสภาพปัญหาในแต่ละด้านของนักเรียน					
5.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทางด้านต่าง ๆ					

สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการบริหารจัดการตัวบุคคล (ต่อ)						
6.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการจัดความเหมาะสมในการแก้ปัญหาตามสภาพปัญหาของนักเรียน					
7.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการบริการด้านการจัดวางตัวบุคคล					
8.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลด้านการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทางด้านต่าง ๆ					
9.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดความเหมาะสมในการแก้ปัญหาตามสภาพปัญหาของนักเรียน					
10.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทางด้านต่าง ๆ					
11.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการจัดความเหมาะสมในการแก้ปัญหาตามสภาพปัญหาของนักเรียน					
ด้านการติดตามและประเมินผล						
1.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการบริการติดตามและประเมินผล					
2.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริการติดตามและประเมินผล					
3.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานหลังการให้บริการด้านต่าง ๆ					
4.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการติดตามและประเมินผลหลังการให้บริการงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง					
5.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการปรับปรุงหลังการให้บริการงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง					

สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานแนะแนว		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการติดตามและประเมินผล (ต่อ)						
6.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ดำเนินการตามแผนด้านการบริการติดตามและ ประเมินผล					
7.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ติดตามหลังการให้บริการงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง					
8.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การ ปรับปรุงหลังการประเมินให้บริการงานแนะแนว อย่าง ต่อเนื่อง					
9.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในรับผลประโยชน์ในการติดตาม และประเมินผล หลังการให้บริการงานแนะแนว อย่าง ต่อเนื่อง					
10.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการ ปรับปรุงหลังการประเมินผล การให้บริการงานแนะ แนว อย่างต่อเนื่อง					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นิธัสมีรา นิมะมิง
วัน เดือน ปีเกิด	26 เมษายน พ.ศ. 2533
ภูมิลำเนา	50 หมู่ 1 ตำบลมะนังตายอ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ที่อยู่ปัจจุบัน	21 หมู่ 3 ตำบลห่อหมก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู (คศ.1)
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดสุนทราราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านมะนังกาหยิ จังหวัดนราธิวาส
พ.ศ. 2548	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคารุสศาลาม อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส
พ.ศ. 2551	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคารุสศาลาม อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส
พ.ศ. 2556	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ. 2563	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา